



Proceedings of the Fifth Session of the Assam Legislative Assembly assembled after the Second General Election under the Sovereign Democratic Republican Constitution of India.

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong, at 10 A. M. on Thursday, the 26th February, 1959.

Present

Shri Dev Kanta Borooah, B. A., LL. B., Speaker in the Chair, the nine Ministers, the four Deputy Ministers and seventy-seven Members.

QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS

(To which oral answers were given)

Medical Officer for School Students at Gauhati

Shri HARESWAR GOSWAMI (Rampur) asked :

*1. Will the Minister-in-charge of Medical Department be pleased to state—

- (a) Whether any special Medical Officer has been appointed for studying the health problem of the school students at Gauhati ?
- (b) If so, when he was appointed and what were his exact functions ?
- (c) What work did he do in this connection ?
- (d) Whether it is a fact that this unit has been removed from Gauhati ?
- (e) If so, why ?

Shri RUPNATH BRAHMA (Minister, Medical) replied :

1. (a)—Yes.

(b)—The Medical Officer was appointed on 20th December 1957. His functions are—

- (i) Medical Inspection or systematic medical examination of school children.

- (ii) Supervision of children found to be suffering from physical and mental defect.
- (iii) Treatment, including provision of appropriate treatment for the children necessitous parents and the encouragement of other parents to have their children treated.
- (iv) Preventive and control of disease and disability
- (v) Promotion of the welfare, including growth and development of the school child.

(c)—Medical examination of the school children.

(d) & (e)—The post was created with Headquarters at Jorhat.

The Medical Officer shifted to Jorhat as soon as accommodation was arranged.

Shri HARESWAR GOSWAMI (Rampur) : In connection with (c), whether the work at Gauhati has been completed ?

Shri RUPNATH BRAHMA (Minister, Medical) : This is not a question of completing the work at Gauhati. The Medical Officer was posted there temporarily till arrangements for accommodation at Jorhat had been completed. He had made some progress at Gauhati also.

Shri HARESWAR GOSWAMI : In reply to question (b) the Minister was pleased to state that there were as many as five items in the list of work that had to be done by the Medical Officer and in reply to (c) he stated that only one of those works has been done and four have not been done. What about the other things, whether any arrangement has been done for getting those things done ?

Shri RUPNATH BRAHMA : It will be done in proper course. I cannot say that the work at Gauhati has been finished. Something yet remain to be done.

Shri HARESWAR GOSWAMI : Sir, my point is that if the Medical Officer was appointed at Gauhati to do certain stipulated work why was he shifted again from Gauhati to Jorhat ?

Shri RUPNATH BRAHMA : The reply is there. The Medical Officer was posted at Gauhati till the arrangement for his accommodation at Jorhat was made.

Shri HARESWAR GOSWAMI (Rampur) : Why temporary arrangement for accommodation was made at Gauhati when the work was proposed to be started at Jorhat ? Why could not the officer be temporarily posted at Jorhat for the work there ?

Shri RUPNATH BRAHMA (Minister, Medical) : This officer was first appointed on 20th December, 1957 and later on the UNICEF selected the Sibsagar District as the health demonstration centre and so we had to select Jorhat as the headquarters at the instance of UNICEF.

Shri HARESWAR GOSWAMI : Was the officer appointed at the beginning without any plan ?

Shri RUPNATH BRAHMA : I am not prepared to accept that view. We have got a planned scheme according to which the work is already proceeding.

Shri KHOGENDRA NATH BORBARUAH (Amguri) : When that officer began his work at Jorhat ?

Shri RUPNATH BRAHMA : From the year 1958.

Maulavi JAHANUDDIN AHMED (Bilasipara) : Before he joined at Jorhat does it not mean that the duration of his stay at Gauhati was a waste ?

Shri RUPNATH BRAHMA : It is not a question of waste. The work is there.

Shri DWIJESH CHANDRA DEB SARMA (Digboi) : অসমৰ আন আন ঠাইতো স্কুলীয়া ল'ৰা-ছোৱালীৰ স্বাস্থ্য পৰীক্ষা কৰোৱাৰ কিবা আঁচনি চৰকাৰৰ আছে নেকি ?

Shri RUPNATH BRAHMA : That is a separate question.

Cost of construction of two quarters of the Officer-in-charge and the S. D. C of the C. T. O. at Ramkrishnanagar

Shri GOPESH NAMASUDRA [Patharkandi (Reserved for Scheduled Castes)] asked:

*2. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) What is the expenditure incurred in constructing the two quarters of the officer-in-charge and the S. D. C. of the C. T. O. at Ramkrishnanagar ?

- (b) Whether it is a fact that all the wooden materials used in constructing the houses were of ordinary local jungle wood which did not last even a year or so ?
- (c) Whether it is a fact that of these constructions, the walls, roofs, etc., were of green bamboos which were eaten by moth within a few months ?
- (d) If so, whether the cost is not abnormally heavy for this type of constructions ?
- (e) Whether Government are aware that the houses constructed with better semi-permanent structure with C. I. sheet roofings, cement plastered walls at the same place at Ramkrishnanagar with similar accommodation involved less expenditure ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) replied:

2. (a)—The expenditure incurred in constructing two 'A' type quarters for the officer-in-charge, C. T. O. and S. D. C., Reclamation at Ramkrishnanagar is Rs.8,476 at the rate of Rs.4,238 each quarter.

(b)—No, it is not a fact.

(c)—No, it is not a fact.

(d)—Does not arise.

(e)—No comparison is possible without actual specifications being indicated.

Shri GOPESH NAMASUDRA [Patharkandi (Reserved for Scheduled Castes)] : Is it a fact that these two houses were burnt by some people in one rainy night ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA : Yes, Sir, these two houses were gutted by fire.

Shri GOPESH NAMASUDRA : সরকার কি সেই অঞ্চলের গুজব সম্পর্কে অবগত আছেন যে, যে অফিসার এবং কন্ট্রোলার ঐ ঘর দুইটি তৈরীর সংগে জড়িত। তাহারা নিজেদের অপকীর্তি ঢাকা দিবার জন্য এবং বর্ষা রাত্রে ঐ ঘর দুইটিতে আগুন ধরবার চক্রান্ত করেছিলেন ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA : আমার কাছে সেই রকম চক্রান্ত ছিল বলে কোন খবর নেই।

Shri GOPESH NAMASUDRA : তাহলে সেই আগুন লাগার কারণ কি ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister): It was an accidental fire and no such conspiracy as mentioned by the hon. Member was reported.

Shri NILMONEY BORTHAKUR (Dibrugarh): Whether an enquiry was made into the cause and the source of the fire ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA : Yes, Sir, an investigation was made. As a matter of fact, a committee has been constituted to go into the whole matter in which hon. Member Shri Namasudra also has been included.

Shri DANDESWAR HAZARIKA (Morongi) : May I know from Government whether these houses were gutted by fire after final payment to the contractor was made or before payment ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA : I want notice to reply to this question.

Garage for the tractors of the C. T. O. at Ramkrishnanagar in the District of Cachar

Shri GOPESH NAMASUDRA [Patharkandi (Reserved for Scheduled Castes)] asked :

3. Will the Chief Minister be pleased to state—

- (a) What is the expenditure involved in constructing the garage for the tractors of the C. T. O. at Ramkrishnanagar in the District of Cachar ?
- (b) What has been the expenditure in making the largest garage situated at the Western most end of these garages ?
- (c) Whether it is a fact that this big one along with another three garages fell down during the month of September last although there was no storm or any other natural shock ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) replied :

3. (a)—Rs.28,986 in total.

(b)—The largest garage was constructed for tractor-shed at an expenditure of Rs.9,133 only.

(c)—Three sheds, viz., crane-shed, tractor-shed and plough repair-shed collapsed on 9th July 1958—12th September 1958 and 15th September 1958, respectively, during heavy rain and strong gales as all these sheds were open on all sides without walls.

†**Shri GOPESH NAMASUDRA [Patharkandi (Reserved for Scheduled Castes)]** : এই সময়ে বড় দুটো গ্যারেজ আফনের আরও কোনো খর নষ্ট হয়েছে বলে সরকারের নিকট কোনও খবর আছে কি ?

†**Shri BIMALA PRASAD CHALIHA** : I have no information about it, Sir.

†**Shri RAM NATH SARMA (Lumding)** : May I know from the Government how long these sheds stood after construction was completed ?

Mr. SPEAKER : I have not been able to follow the hon. Member quite correctly.

†**Shri RAM NATH SARMA** : Sir, it has been stated here “that this big one along with another three garages fell down during the month of September last.” Now, may I know how long these garages stood after constructions, when was the construction completed ?

†**Shri BIMALA PRASAD CHALIHA** : I think about a year back.

†**Shri NILMONEY BORTHAKUR (Dibrugarh)** : Is it a fact that the cost of construction of the garages was to be added to the reclamation cost ?

†**Shri BIMALA PRASAD CHALIHA** : There is another question in the reply to which I think the matter has been made quite clear. The Central Tractor Organization was entrusted to reclaim certain area of ‘tila’ land and the reclamation cost was at first estimated to be about Rs. 500 per acre. But after working for about a year it was found that it would not be possible to do the work at the estimated rate and the progress of work was very slow and the cost of reclamation also rose to double the estimated rate. Therefore it was brought to an end.

Tractor Operation at Veterbond

Shri GOPESH NAMASUDRA [Patharkandi (Reserved for Scheduled Castes)] asked :

4. Will the Chief Minister be pleased to state—

- (a) What are the total working hours of the Tractor Operation at Veterbond ?
- (b) What area of land has been reclaimed there ?
- (c) What is the total expenditure involved in the said Tractor Operation ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) replied :

4. (a)—2,947 hours.

(b)—234 acres of land has been reclaimed by the C. T. O.

(c)—Rs.2,71,005·27 nP. only.

†**Shri NILMONEY BORTHAKUR** (Dibrugarh) : What was the cost of reclamation per bigha ?

†**Shri BIMALA PRASAD CHALIHA** : According to this figure, it will be more than Rs .1,000 per acre.

†**Shri NILMONEY BORTHAKUR** : Does it include the total cost—cost of transport, etc.

†**Shri GOPESH NAMASUDRA** : সরকার কি জানেন যে যেখানে এত খরচ করে Tractor দিয়ে জমি পুনরুদ্ধার করা হয়েছে সেখানে এক শ' টাকা দিলে এক বিঘা জমি কিনতে পাওয়া যায় ?

†**Shri BIMALA PRASAD CHALIHA** : সেখানে জমি কিনতে পাওয়া যায় না বলেই Tractor দিয়ে টিলা জমি সংস্কার করার ব্যবস্থা করা হয়েছিল।

Wastage of Public Money in Land Reclamation Scheme in Cachar

Shri GOPESH NAMASUDRA [Patharkandi (Reserved for Scheduled Castes)] asked :

5. Will the Chief Minister be pleased to state—

- (a) Who were the experts of the Land Reclamation Scheme with the help of the C. T. O. in Cachar ?
- (b) Whether it is a fact that before the scheme was put into operation different sections of public including Cachar Refugee Association protested showing the defects and causes of the sure failure of the scheme ?
- (c) If so, why Government adopted the scheme for operation without duly considering all the protests and objections ?
- (d) What measures have been adopted against those who are responsible for the colossal waste of public money ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) replied :

5. (a)—Shri B. D. Sachdeva, Officer-in-charge, C. T. O., Doomdooma and Shri. Mukherjee, Liaison Officer, Government of India.

(b)—It is not a fact. Actually they urged the Government to start the work of reclamation.

(c)—Does not arise.

(d)—Action has been taken to investigate into the causes of the failure of the C. T. O. Scheme in Cachar by setting up a Committee of Enquiry.

Shri GOPESH NAMASUDRA [Patharkandi (Reserved for Scheduled Castes)] : সেই সব বিশেষত্ব সেই সব Scheme নিয়ে কতদিন ধরে পরীক্ষা করেছেন ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) : It is difficult for me to give the exact time. But this Officer-in-charge, after study, submitted his report to the Headquarters in January, 1956 but actually when he undertook the investigation, I do not have it here.

Shri GOPESH NAMASUDRA : এটা কি সত্য যে তদানীন্তন পুনর্বাসন মন্ত্রী শ্রীযুক্ত হরেশ্বর দাস মহাশয় যখন পাথারকান্দি গিয়েছিলেন তখন পাথারকান্দির জনসংসারণের পক্ষ থেকে একজন লোক তাঁকে অনুরোধ করেছিলেন যে এই কাজটা বন্ধ করে দেওয়া উচিত।

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA : সেই লোকের নাম কি ?

Shri GOPESH NAMASUDRA : শ্রীমূখ্যমন্ত্রী দাস মহাশয় জানেন কি যে পত্র বাজেট অধিবেশনে রাজ্যপালের ভাষণের উপর বিতর্কের সময় আমি নিজেই বলেছিলাম যে এই সীমটা বাধা হতে বাধ্য—ওটা আরম্ভ করবেন না।

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA : তার আগেই কাজ আরম্ভ হয়ে গিয়েছিল।

Shri GOPESH NAMASUDRA : এটা কি সত্য—কাছাড় রিফিউজী এসোসিয়েশন এই reclamation বন্ধ করতে সরকারকে অনুরোধ করেছিলেন ?

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA : That may be. But the General Secretary of the Cachar Refugee Association forwarded four resolutions under his letter No.CRA.57/607, dated 22nd May 1957 requesting the Relief and Rehabilitation Department to supply them with experts' opinion and the working details and to treat the tractorisation cost as grant. Shri Kshitish Shil, on behalf of R. K. Nagar displaced persons telegraphically requested D. C., Cachar on 21st January 1956 to grant Tractor operation in the colonies immediately. Therefore it is not a fact, it may be that, that particular gentleman gave his individual opinion, but the refugees as a whole were anxious that the reclamation work should be undertaken.

Shri GOPESH NAMASUDRA : সরকার কি জানেন এই জায়গায় ভূমি বিধা প্রতি ১০০ টাকার বেশি নয় ?

Mr. SPEAKER : Whatever the hon. Member had said here on the floor of the House are on the record.

UNSTARRED QUESTIONS

(To which answers were laid on the table)

Loan given to rice mills owners at Tihu

Shri BIRENDRA KUMAR DAS [Patacharkuchi
(Reserved for Scheduled Tribes)] asked :

1. Will the Minister of Supply be pleased to state —

- (a) How many rice mills are there at Tihu ?
- (b) Whether any loan has been given to the rice mill owners at Tihu ?
- (c) If so, what amount was so loaned to each mill at Tihu and when the loan was sanctioned in each case ?
- (d) Whether the loans have been repaid by the mills which had taken loan ?
- (e) If not, which are the mills that did not pay back the loans ?
- (f) What are the terms and conditions in giving loans to the mills ?
- (g) Whether any notice has been given to the Mills for repayment of loans ?
- (h) If not, why not ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Supply) replied :

1. (a)—Five.

(b)—Yes, to one rice mill at Tihu.

(c)—Rs.1,25,000 to M/S. Poddar Rice Mill, Tihu.
The loan was sanctioned on 26th March 1953.

(d)—Yes. (Full principal and interest at 3 per cent).

(e)—Does not arise.

(f)—The loan was issued for better procurement of paddy, repayable within a stipulated time from the date of its drawal with 3 per cent interest per annum.

(g)—Yes.

(h)—Does not arise.

Shri BHUBAN CHANDRA PRADHANI (Golakganj): In reply to question (f) it has been said that the loan was issued for better procurement of paddy. May I know what was the quantity of paddy required and whether any quantity was allowed for milling ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY - (Minister, Supply): I cannot answer without notice.

Mr. SPEAKER: The loan was issued for better procurement. What was the quantity of procured paddy and whether any quantity of procured paddy was allowed for milling ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: I want notice.

Shri SARBESWAR BORDOLOI (Titabar): Is the system of giving loan to the rice mills for procuring paddy is also extended to the other licensees to procure paddy ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: This loan was given in the whole State to a large number of mills on the same terms and conditions.

Shri DEVENDRA NATH HAZARIKA (Saikhowa): Was the price brought down by this arrangement ?

Mr. SPEAKER: It may be difficult for the Minister to give the reply because this loan was given in 1953.

Shri RAMNATH DAS [Dergaon (Reserved for Scheduled Castes)]: May I know from the hon. Minister when this loan was repaid ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: This loan was sanctioned in 1953 to this Mill along with various other mills in Assam. The loan has been repaid very recently ; within the last six months.

Shri RAMNATH DAS: What was the stipulated period ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: It was to be re-paid within one year but the then Government from time to time allowed time to these people to repay the loan. But when I assumed charge I ordered that no further extension of time would be given and I think distress warrants were issued against them. This is one of the cases in which Bakijai proceedings was started.

Shri SARBESWAR BORDOLOI (Titabar): Is the practice of giving loan to the mills for procuring paddy is still in existence ?

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Supply): No, Sir.

Shri TARUNSEN DEKA (Nalbari-West): What is the meaning and explanation of better procurement ?

Mr. SPEAKER: I think it would be difficult for the hon'ble Minister to give the reply because this loan was issued in 1953. It would be dealing with ancient history and should be somewhat difficult to reply.

Adjournment Motions

Mr. SPEAKER: I have got notice of adjournment Motions tabled by Shri Khogendranath Barbaruah, Shri Hiralal Patwary, Shri Nilmoney Borthakur and Shri Bishwanath Upadhyaya. The Motions tabled by Shri Khogendranath Barbaruah and Shri Hiralal Patwary are with regard to the use of tear gas on the procession of the Harijans. Considering all aspects of the matter I find that these two resolutions are not admissible because the points raised by them involve no more than the ordinary administration of law and according to May's Parliamentary Practice regarding admissibility of adjournment Motion a matter which involves no more than the ordinary administration of law is clearly inadmissible. The Government has intimated to me that they are willing to make a statement on this subject although this matter cannot be raised by Adjournment Motion. I see no procedural objection if the Government take the House into confidence in this behalf. So far as the Adjournment Motion tabled by Shri Nilmoney Borthakur is concerned, it relates to the grievances of the refugees. This is a matter which can be discussed during the debate on Governor's address and also in the budget discussion. So a matter which can be discussed on those occasions may not be a subject matter of Adjournment Motion. There is also an Adjournment Motion tabled by Shri Bishwanath Upadhyaya in respect of rise in price of food in the district of Cachar. This matter can also be ventilated both in the debate on Governor's address and in the budget discussion.

Another Adjournment Motion tabled by Shri Upadhyaya is about border firing. This is an important matter, but as this has been mentioned in the Governor's address it can be discussed in the debate. Therefore, this also cannot come as an Adjournment Motion.

I would like to know whether the Government would like to make a statement on the subject matter, that is, use of tear gas and lathi charge on a procession, which was raised by Shri Khogendranath Barbaruah.

Shri HARESWAR GOSWAMI (Rampur): Sir, I want to submit that you have just now given a ruling. I do not want to question the ruling but what I want to point out is that it has laid down an important precedent in that without the Chief Minister's asserting that it was only ordinary administration of law and order you have said, Sir, it is not more than that. The Chief Minister should have made a statement first and on that point we should have been called upon to express an opinion and after that you could have given your ruling. Our contention is that it is more than the ordinary administration of law. Not only that, it has gone a step further. So, I want to submit that in such a case if you had reserved your ruling on this point to the statement on the admissibility of the motion were made from both sides and that would have been very helpful to us.

Mr. SPEAKER: The hon. Member has not perhaps properly appreciated my position so far as the procedure in respect of adjournment motions is concerned. The adjournment motions are submitted to the Speaker before the House by rules and procedure examines the subject matters and then gives his ruling. Therefore, it is not necessary now to raise a debate on the admissibility of the adjournment motions unless the Speaker has any doubt in his mind in respect of the admissibility of such motions. But in a case in which there is doubt in his mind he may take the House into confidence and then gives his decision. In this case I have no doubt that this involves a matter which is not beyond the scope of ordinary administration of law. But in view of the fact that the Government is willing to make a statement I see no procedural objection to that.

However, that statement is to be made on the floor of the House in order that Members may be taken into confidence and it has nothing to do with the admissibility or non-admissibility of the motion. I hope, this will satisfy the hon. Members.

CHIEF MINISTER'S STATEMENT REGARDING [20th Feb.,
THE DEMONSTRATIONS OF THE REFUGEES
AND UNITED KHASI AND JAINTIA
HILLS DISTRICT HARIJAN
MAZDOOR SANGH

The Chief Minister's Statement regarding the demonstrations made by the All Assam Refugee Association and United Khasi and Jaintia Hills District Harijan Majdoor Sangh

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister):

Mr. Speaker, Sir, as intimated to you, I am quite prepared to make a statement. With your permission now I make the statement.

In pursuance of a decision taken at the Nowgong Conference of the All Assam Refugee Association, the leaders and representatives of the Association made a programme to stage a demonstration before the Assam Legislative Assembly on 24th February, 1959, with a view to placing their demands before the Chief Minister, Assam in the Assembly House. As such a demonstration before the Assembly during its working hours was bound to interfere with the business of the Assembly and there was also the probability of some of the over-zealous demonstrators trespassing into the Assembly House itself and creating confusion, a general notice under section 30(2) of the Police Act V of 1861 was promulgated by the Superintendent of Police, Shillong enjoining *inter-alia* that any person or class of persons intending to form a procession or assembly in the town of Shillong should apply for a licence for the purpose and should not promote, direct or form any such assembly or procession without previously obtaining a licence. This notice would remain in force from 23rd February to 15th April, 1959. Such a licence fully empowers the Police to regulate the conduct of an assembly or procession.

By 23rd February, 1959 leaders and representatives of the All Assam Refugee Association from various districts of Assam including Shri Ramani Kanta Bose, President, arrived at Shillong and copies of the aforesaid notice were also specially delivered to them. Shri Ramani Kanta Bose, in pursuance of the notice, applied for a licence to take out a procession on 24th February, 1959 and this was granted by the Superintendent of Police, Shillong, stipulating among the conditions that certain clearly defined areas and roads in the vicinity of the Assembly House were prohibited.

The Shillong Branch of the United Khasi and Jaintia Hills Harijan Majdoor Sangh also decided to simultaneously stage a similar demonstration before the Assembly House and its General Secretary applied to the Superintendent of Police, Shillong, for a licence to form and lead a procession on the morning of 24th February, 1959 which was also issued under similar restriction.

On the morning of 24th February, 1959, the procession representing the All Assam Refugee Association, headed by Shri Ramani Kanta Bose, started from Jail Road Maidan and proceeded towards the Assembly House. The procession was stopped by the Police on the fringe of the prohibited area near the Jail Road Petrol pump and the leaders were told that under the conditions imposed in the licence they could not be allowed to go any further. The processionists stopped there and some of the leaders began delivering speeches through a mike accusing Assam Government for their failure to redress the grievances of the refugees and also condemning the action of the Police, but, otherwise, it remained peaceful and disciplined. There were about 250 persons in this procession including women.

At about 10.15 A. M. the Inspector General of Police went down to Shri Ramani Kanta Bose and explained to him the purpose of the restriction. He told Shri Bose that if the processionists were allowed to demonstrate before the Assembly by shouting slogans and using loud-speakers, the business of the Assembly was bound to be interfered with and so it had to be avoided. Shri Bose was further told that as soon as the Governor's inaugural speech was over, the restriction imposed in the licence would be relaxed on fresh application from him and the procession would be allowed to pass by the side of the Assembly House. Shri Bose consulted some of his colleagues but did not come to any decision.

Meanwhile, the other procession of the Shillong Harijan Majdoor Sangh, led by its General Secretary, Shri Rashamay Bhattacharjee, started from Bara Bazar Harijan Colony and proceeded towards the Assembly House along the Gauhati-Shillong Road. This procession was stopped in front of Messrs. Harry Brothers which was the limit of the prohibited area and the Police Officers and men present tried their best to persuade

CHIEF MINISTER'S STATEMENT REGARDING [26th Feb.,
 THE DEMONSTRATIONS OF THE REFUGEES
 AND UNITED KHASI AND JAINTIA
 HILLS DISTRICT HARIJAN
 MAZDOOR SANGH

the processionists not to go any further—explaining to them that this would mean violation of the law and make them liable to be dispersed. This procession, which consisted of about 300 persons including 50 women on being incited by Shri Rashamay Bhattacharjee soon adopted a violent attitude and began forcing their way through the Police cordon. As the Police resisted, a scuffle ensued when some members from the procession started pelting stones and also hit the Police with split bamboo sticks on which placards were fixed. The Officer-in-charge, Shillong Police Station who was in-charge of the Police Party, declared the assembly unlawful and tried to push it back with the use of minimum force but the processionists, many of whom had become violent, forcibly broke through the Police barrier and reached the Police Point in front of the Assembly where a portion of the Reserve Police was kept. The Police again tried to disperse the mob first by using the Fire Brigade hose pipe but pelting of stones increased and finally the Police had to use a few tear-gas shells and also resort to a mild Lathi charge—after which this mob retreated.

Eleven Police Officers and men, including the Officer-in-charge, Shillong Police Station, one Sub-Inspector, one Assistant Sub-Inspector, 2 Head Constables and 6 Constables, sustained various minor injuries due to pelting of stones and also being hit by split bamboo sticks by some members of the mob.

Six persons, including Shri Rashamay Bhattacharjee, General Secretary of the Harijan Majdoor Sangh, were arrested and a case under Sections 147/332/336/337, I.P.C. has been registered at Shillong Police Station. The arrested persons were forwarded in custody to Court and orders for their release on bail were passed on 25th February, 1959.

Enquiries were made by the Police to ascertain if any of the processionists sustained any injury but no information on this is available, as none has come forward.

Incidentally, shortly after his arrest, Shri Rashamay Bhattacharjee was sent to the Assistant Surgeon, Shillong Civil Hospital for examination and the Medical Officer reported 'He is drunk and cannot control himself'.

At about 2.30 P. M. on 24th February, 1959 Shri Bishwanath Upadhyaya, Member of Legislative Assembly rang up the Inspector General of Police, Assam, enquiring whether the barricade

round the procession of the Refugee Association could be lifted. The Inspector General of Police told Shri Upadhyaya that the Police would immediately do it by relaxing the conditions of the licence only if the leaders of the procession would agree to and apply for it. At the suggestion of Shri Upadhyaya, the Inspector General of Police and Superintendent of Police, Shillong went down to meet Shri Ramani Kanta Bose where it was explained that to allow the procession to then proceed through the prohibited area, it was necessary to change the conditions of the previous licence and this could be legally done only if he would apply for it. Shri Bose verbally applied and a fresh licence was issued on the spot prescribing the route, as desired by them.

During the whole period, the Police exercised utmost restraint and used the minimum possible force to deal with the unlawful assembly, subsequently formed by the people who joined the procession of the Harijan Majdoor Sangh—in spite of several members of the Police force sustaining injuries. The situation was, however, soon brought under full control and complete peace prevails since.

It is, no doubt, regrettable that the Police had to use some force to disperse the procession of the Harijan Majdoor Sangh but in contrast with behaviour of the leaders and members of the All Assam Refugee Association, one is inclined to feel that this procession would have also behaved similarly had it been led by a more sober leader and this unpleasant incident would have been wholly avoided.

The purpose of the ban imposed by the Police was solely to ensure that there was no interference with the business of the Assembly during its working hours. Similar bans are also imposed in other States—for instance in Calcutta a large area surrounding the Assembly House is brought under Section 144 Criminal Procedure Code during the Assembly sessions.

Shri KHOGENDRA NATH BARBARUAH (Amguri) :
Mr. Speaker, Sir.....

Mr. SPEAKER : I don't think we can have a debate on this because this is only a statement made by the Chief Minister.

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister) :
I know, Sir, this statement is independent of the adjournment motion. Even then there was some mention about the demands of the Harijan workers and on that point, if you think some information should be given, my colleague would be prepared to give it.

Mr. SPEAKER : Yes, he may.

The Local Self-Government Minister's Statement regarding the demands of the Harijan mazdoor Sangh

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Minister, Local Self-Government): Mr. Speaker, Sir, I find that one of the grievances for which the Harijan workers are said to have taken out the procession was that the Executive Officer of the Shillong Municipality had committed a breach in the agreement arrived at between the Municipality and the Harijan workers. I, therefore, feel it to my duty to place before the House the actual position so that the hon. Members and the people outside may judge for themselves whether any of the Executive Officer of the Shillong Municipality has committed any breach of agreement and whether there has been any justification for these Harijan workers to take out the procession.

There are 246 Harijan workers employed under the Shillong Municipality. Since the beginning of this year these Harijan workers, on more than one occasion either gave strike notice or went on strike. The main alleged grievances of the workers were inadequate salary they were receiving from the Shillong Municipality. These strike notices and strikes were followed by conciliation proceedings between the representatives of the Board and the representatives of the Harijan workers at the instance of the Labour Commissioner. These conciliation proceedings resulted in agreements mainly to the effect that the Harijan workers should be brought under the category of Class IV Government servants with all benefits, allowances, etc. As a result of this agreement the rate of pay of Rs.39-8-0, which they formerly used to get, has been increased to Rs.61-8-0 as pay and allowances, to which a fourth grade Government servant is entitled. Over and above these benefits of pay they have been also allowed free houses, jerseys, washing soaps, etc. According to this agreements which was arrived at on 17th June 1958, it was decided that wages as are applicable to Fourth Grade Government servants would be paid with effect from 1st April 1958 and as a result an arrear pay of Rs.19,600.19 np. accrued to their account. When the Board was superseded there was an arrear on this account to the extent of Rs.7,976.70 np. which in the meanwhile been wholly paid

It will be seen that the Harijan workers under Shillong Municipality, since they have been given the scale of pay and benefits of fourth grade servants with effect from 1st April 1958 and their services have become permanent and absorbed in the whole time cadre, cannot now say that they will not be governed by rules and conditions applicable for such Government servants. They have expressly and by implication accepted the conditions applicable to the fourth grade Government servants. It will be unfortunate if they now having got all the benefits propose not to follow the obligations and rules which are applicable to such Government servants.

It has been found from enquiry that out of these 246 Harijan workers under the Shillong Municipality, 112 are working under different Government Departments and are already getting all the benefits which have now been given to all such Municipal employees. It is highly irregular for a Government employee, to draw salary twice and get two more benefits at the same time. This cannot under any circumstances be permitted in the larger interest of administration. Accordingly, the Executive Officer of the Municipality asked the Government Departments concerned to obtain the Harijan workers consent whether such of them as are employed under the Shillong Municipality would like to work under the Department or under the Municipality. I am informed that he has received replies from some Departments intimating the preference of such Harijan workers to work under the Departments. In these circumstances, the Executive Officer was perfectly justified in taking a decision that such of those Harijan workers of the Shillong Municipality as are employees of the Government Department will be discharged from the Municipal employment on the ground that it is highly irregular and illegal for a Government employee to draw two pays and allowances, etc., by serving under two different Departments as fourth grade Government servants. In addition to this, from the practical points of view it is extremely difficult for the Executive Officer to control such Harijan workers as are being employed for the entire period in other Departments. Permission to such Harijan workers as are employees of the Shillong Municipality to work in other Government Department, apart from being irregular and illegal will be detrimental to the interest of the municipality as in such

circumstances it cannot expect efficient and regular service from such employees. It may further be pointed out here that it is not a fact that any breach of agreement between the Municipality and the Harijan workers has been committed by the Executive Officer by not allowing the Municipal Harijan workers to work elsewhere. The Executive Officer has only stopped such Harijan workers of the Shillong Municipality as were illegally and improperly trying to get double salaries and benefits from the Government and Government-aided institutions. I reiterate that there can be no bar in Harijan workers employed under the Shillong Municipality to work in private houses and institutions provided this service can be done by them without hampering the work and the shortening the period for which they are to give their service to the Municipality. The Executive Officer has never refused the Harijan workers to work elsewhere in private places.

It is unfortunate that these Harijan workers, for whom the Government and I have full sympathy, have been misguided by some of those who profess to look after their interest and they have been made a pawn for, I should say rather selfish interest. As has been pointed out the grievances against the Executive Officer for which the procession was alleged to have been taken out, were imaginary and if at any time these workers or their representatives had approached the Government or me, I have no reason whatsoever to doubt our replies would have satisfied them.

I hope and trust that they will now realise that in resorting to agitation on imaginary grievances, both they and the people of the State as a whole will suffer. If they are anxious that they should be brought under the permanent category and get the benefits and advantages of such Government employees, there can be no other alternative but to serve under the Municipality by relinquishing their jobs in other Departments under the Government. It is only such Harijan workers who can get employment under the Shillong Municipality and who can claim all the benefits of salary, all allowances leave, etc., to which the fourth grade Government servant, are entitled.

Complaint for non-Protection from tear-gas

Shri TARUN SEN DEKA (Nalbari-West): Mr. Speaker, Sir, I would like to bring one point to your notice. The other day, when the procession came and they were tear-gassed we felt disturbed inside the chamber as the effect of tear-gas attacked our eyes.

Mr. SPEAKER: This is all the more reason why processions should not be allowed near the Assembly Building.

Shri TARUN SEN DEKA: So I draw your attention as also the attention of the Chief Minister so that this House can be well protected against any disturbance or effects of tear gas.

Mr. SPEAKER: I am grateful to the hon. Member for having raised this matter. In fact, I have already decided to take this up with the Government that under no circumstances the work of this Assembly should be allowed to be disturbed. The disturbance of the work of the Assembly not only hampers the work of the Government, but also it puts obstacles in the way of the Opposition Members and such Members of the House as would like to place the grievances of the people before the House as well as the country, through it. Therefore, it should be in the interest not only of the Government but also of the Opposition as well as of the people outside whose interest this Assembly represents that the work of the Assembly should not be hampered under any circumstances.

Condolence Motion on the deaths of Dr. Harekrishna Das, Prof. R. R. Thomas, Shri Hari Narayan Dutta Barua, Shri Prasanna Kumar Barua, Shri Sadananda Duara and Shri Mofizuddin Ahmed Hazarika

Shri BIMALA PRASAD CHALIHA (Chief Minister): Mr. Speaker, Sir, with your kind permission I would like to make references in the memory of the six eminent sons of the State, viz., Dr. Hare Krishna Das, Prof. R. R. Thomas, Shri Hari Narayan Dutta Barua, Shri Prasanna Kumar Barua, Shri Sada Nanda Duara and Shri Mofizuddin Ahmed

Hazarika. I hope the hon. Members of this august House will associate with me in expressing profound sorrow at their death. I pray to Almighty for the peace of the departed souls.

1. Dr. Harekrishna Das: Dr. Das was born at Barpeta in 1875. From his childhood he was inspired by patriotism. He worked in the State Medical Department for 28 years and rose to the position of a Civil Surgeon. After pension he devoted his life for constructive work and participated actively in civil disobedience movement. The British Government were not happy with him for his participation in such work and therefore stopped his pension. But undaunted Dr. Das continued to undertake constructive work as a true disciple of Mahatma Gandhi. He was a silent worker all throughout his life and established many constructive centres like Kasturaba Ashram, Gram Sevak Vidyaloi, etc. He died on 2nd December, 1958 at the age of 83 years. His name will go down in the history of Assam for the lifelong devotion and service to the country.

2. Prof. Roland Roy Thomas: With high educational qualification, deep knowledge and erudite scholarship, Prof. Thomas was a wonderful piece of human personality. As a Professor of Philosophy in the Cotton College, he guided several generations of students and gave them inspiration to establish them in the different walks of social life. He was a brilliant product of the Calcutta University and he was the only scholar from the State to receive Premchand Roychand scholarship. He wrote several books on Philosophy. He died on 8th February, 1959 at the age of 69 years. In him we have lost a great scholar.

3. Shri Mofizuddin Ahmed Hazarika: This great literature of Assam died on 20th October, 1958. He was ex-President of Assam Sahitya Sabha and one of the literary pensioners of Assam. Late Hazarika, a descendant of Bagh-Hazarika, who fought against the Mughols as one of the Ahom Generals in the famous battle of Saraighat, though short in stature took regular physical exercise and advised all the youth to maintain healthy mind and body.

He was a religious scholar and drank deep in all the holy scriptures of different faiths but was very catholic in religious views. A poet of Assam of the Aranodaya age, his writings truly pictured Assam's life and society with touches

of humour, though in the field he made only one contribution, viz, Jnan Malini which has been a master-piece of his poetic genius. He was associated with many literary and cultural activities. He retired from Government service from the Dibrugarh Court.

4. Shri Hari Narayan Dutta Barua : Shri Dutta Barua was born in 1885 at Nalbari. He started his life as a teacher and worked as such for 30 years. After his retirement he took up publication work of Assamese literature and helped many well known writers to bring their writings to the light. He was a true educationist and worked actively for spreading of education. His contribution to the Assamese literature is praiseworthy and he would be remembered for his great work like Chitra Bhagawat, Gitabhagawat, etc. I hope the examples set by Shri Dutta Barua would inspire our young generation to contribute their mite for the cause of the country.

5. Shri Prasanna Kumar Barua : Industry, culture, politics and social work seldom combine in one man. But Shri Barua was an exception to it. He took active part in the social and political life of the State and represented Assam before the Montagu Chelmsford Committee. He was also an educationist and his contribution for the establishment of the Gauhati University is praiseworthy. Besides, Shri Barua was a journalist of repute and he edited several magazines and newspapers with credit. He died on 25th November, 1958.

6. Shri Sada Nanda Duara: Shri Duara was a sincere social worker who believed that the progress of the country depended on the progress of every village and every town. He was a pioneer in establishing many social welfare organisations at Dibrugarh and he was one of the few persons who actively worked for the establishment of Dibrugarh Kanoi College. He was a member of the Assam Legislative Council as well as the Assam Public Service Commission. Besides being a social worker, Shri Duara was a lawyer of repute. He adorned legal profession for 45 years with credit and he was the founder of the Dibrugarh Bar Association. Shri Duara died on 29th December, 1958 at the age of 72 years.

Shri HARESWAR GOSWAMI: (Rampur): Mr. Speaker, Sir, we associate with the feelings expressed by the Leader of the House on the death of the six noble souls of our State. Each one of them was great in his own field and contributed immensely to the growth and greatness of Assam. I

need not repeat their life stories or about the individual contributions they made to literature and other activities of our State. They are now dead and far beyond our reach but what they have left behind should remain a source of inspiration to all of us and always should enthrust us to contribute in the same way to the peace, growth and greatness of Assam. With these words, I pray that their souls may Rest-in-Peace.

Shri KHOGENDRA NATH BARBARUAH (Amguri): Mr. Speaker, Sir, I am also deeply grieved at the death of the literary sons of Assam who have contributed immensely to the different spheres of our society. I hope that our future generation too will remember them with honour and gratitude. I also offer my deep condolence at the demise of our illustrious souls of Assam.

Mr SPEAKER: I may submit for consideration a Resolution that this Assembly deeply condoles the death of Dr. Hare Krishna Das, Prof. R. R. Thomas, Shri Hari Narayan Dutta Barua, Shri Prasanna Kumar Barua, Shri Sada Nanda Duara and Shri Mofizuddin Ahmed Hazarika and expresses its deep sympathies to the members of the families. It is indeed a matter of great sorrow that we have this morning to mourn the loss of not less than six eminent sons of Assam. The first loss in point of time was the death of late Shri Sadananda Duara, who was an eminent lawyer with a long record of public service. He had been a member of this August House for two terms as well as the Chairman of the Municipality of his home town of Dibrugarh for long years. In both capacities he discharged his responsibility with distinction.

The second loss we are mourning to-day is the death of late Maulavi Mofizuddin Ahmed Hazarika who was a poet of remarkable originality. His collection of verses 'Jnan Malini', has been and will be remembered by generations of people in Assam. The Assam Sahitya Sabha, in recognition of his merit, elected him its president.

Thirdly, late Prasanna Kumar Barua was a leading and highly respected citizen of Dibrugarh. Besides having been the Chairman of the Dibrugarh Municipality for a number of years, he also in his early years took an active part in the political life of Assam. He had been a President of the Assam Association and was one of the delegation under the leadership of late Karmabir Nabin Chandra Bordoloi who visited England to represent the case of Assam for Self-Government

before Mr. P. S. Montagu, the then Secretary of State for India, and, it was to their credit that they succeeded in persuading the British Government to include Assam as a major province to be benefited by the Montagu-Chelmsford Reforms. He was also associated with the publication of 'Alochami' a high class monthly magazine in Assamese as well as the 'Times of Assam'.

Dr. Harekrishna Das was an eminent surgeon who retired after a long meritorious service as a Civil Surgeon. Although he spent his life in the service of an alien Government, Dr. Das was a staunch and ardent nationalist, and it is his nationalist views and activities which brought him into conflict with the British Government who forfeited his hard-earned pension. Not only that, Dr. Das, at the advanced age of above 70, joined the struggle for freedom and suffered imprisonment for a long term. Besides being actively associated with the struggle for freedom, he was also closely connected with the constructive programme of Mahatma Gandhi in whose philosophy he had implicit faith. A man of simple and austere life, Dr. Das was indeed a true follower of Mahatma Gandhi.

In the death of Principal R. R. Thomas, Assam lost a profound scholar. A brilliant product of the Calcutta University where he received the much coveted and highly priced Premchand Raichand Scholarship. He spent his life teaching generations of students of Assam in the Cotton College, Gauhati. It is indeed a matter of pride that many of his students earned great distinction in competition with others in the Calcutta University. Both as a great teacher and a profound scholar, Principal Thomas earned credit not only for himself but for the entire State.

Shri Harinarayan Dutta Baruah was an eminent litterateur as well as a publisher of masterpieces of classical Assamese literature. It was to a large extent due to his efforts that the great works of medieval Vaishnavite saints became widely known all over India. He was a man of great faith in God and of high moral rectitude.

I associate myself fully with you all in mourning the loss of these eminent sons of Assam whose deaths have left a void in our State. In accordance with your wishes, I direct that our deep expression of sorrow may be conveyed to the members of the bereaved families.

We might now rise for 2 minutes in silence in memory of the departed souls.

(The House rose for two minutes in silence).

Committee of Privileges

Mr. SPEAKER: I have an announcement to make. Under Rule 193 of the Assam Legislative Assembly Rules I nominate the following Members to constitute the Committee of Privileges—

1. Shri Chatra Singh Teron ;
2. Shri Mohi Kanta Das ;
3. Shri Gaurisankar Bhattacharyya ;
4. Maulavi Nurul Islam ;
5. Shri Hareswar Goswami ;
6. Shri Kamala Prasad Agarwala ; and

Shri Rajendra Nath Barua, Deputy Speaker, who will be the Chairman of the Committee.

Complaint about curtailment of Private Members' business

Shri DANDESWAR HAZARIKA (Morangi): Mr. Speaker, Sir, before we proceed with the normal business of the House, I would like to seek clarification from the Chair. Sir, under Rule 23 of the Assembly Rules it is laid down that every Thursday in every session shall be allotted for Private Members' business, my submission, Sir, is whether this right of the private members can be curtailed by the hon. Speaker or by the Business Advisory Committee.

Mr. SPEAKER: As you know this was a matter to be decided by the Business Advisory Committee and the Business Advisory Committee in their wisdom decided that this particular day might be used for Government business, which is the general business of the House, but I made very clear to them that I am loathe to touch this right of the hon. Members being the day for private members' business. But it was decided that this day would be given in another week because it would have been inconvenient if the discussions on the Governor's Address were interrupted. That is why it was done like this.

**Laying out copies of the Assam Contingency Fund
(Augmentation of Corpus) Ordinance, 1959 and the
Assam Appropriation Ordinance, 1959**

Shri FAKHRUDDIN ALI AHMED (Finance Minister)
Mr. Speaker, Sir, under Article 213(2) of the Constitution of India, I beg leave of the House to lay copies of the Assam Contingency Fund (Augmentation of Corpus) Ordinance, 1959, and the Assam Appropriation Ordinance, 1959.

Mr. SPEAKER: The question is that leave be granted to introduce the Assam Contingency Fund (Augmentation of Corpus) Ordinance, 1959 and the Assam Appropriation Ordinance, 1959.

(The question was adopted).

**The Assam Regulated and Licensed Ware House
Bill, 1959**

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Agriculture): Mr. Speaker, Sir, I beg leave of the House to introduce the Assam Regulated and Licensed Ware House Bill, 1959.

Mr. SPEAKER: Is it the pleasure of the House that leave be granted to the Hon'ble Minister to introduce the Assam Regulated and Licensed Ware House Bill, 1959?
(Voices—yes, yes).

(The Bill was introduced)

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY: Sir, I beg to introduce the Assam Regulated and Licensed Ware House Bill, 1959.

(The Secretary, Legislative Assembly read out the title of the Bill).

The Assam Town and Country Planning Bill, 1959

Mr. SPEAKER: Here is a message from the Governor: "I recommend under Article 207(1) of the Constitution of India that the Assam Town and Country Planning Bill, 1959 be introduced and moved in the Assam Legislative Assembly.

SAIYID FAZL ALI,
Governor of Assam",

Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHY (Minister, Town and Country Planning): Mr. Speaker, Sir, I beg leave of the House to introduce the Assam Town and Country Planning Bill, 1959.

Mr. SPEAKER: Is it the pleasure of the House that leave be granted to the Minister to introduce the Assam Town and Country Planning Bill, 1959? (Voices—yes, yes).

(The Bill was introduced)

(The Secretary, Legislative Assembly read out the title of the Bill).

Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHY: Sir, I beg to introduce the Assam Town and Country Planning Bill, 1959.

The Assam Slum Area (Improvement and Clearance) Bill, 1959

Mr. SPEAKER: Here is a message from the Governor of Assam.

“I recommend under Article 207(1) of the Constitution of India that the Assam Slum Areas (Improvement and Clearance) Bill, 1959, be introduced and moved in the Assam Legislative Assembly.

SAIYID FAZL ALI,
Governor of Assam”

Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHY (Minister, Town and Country Planning): Mr. Speaker, Sir, I beg leave of the House to introduce the Assam Slum Areas (Improvement and Clearance) Bill, 1959.

Mr. SPEAKER: Is it the pleasure of the House that leave be granted to introduce the Assam Slum Areas (Improvement and Clearance) Bill, 1959, (Voices—yes, yes).

(The Bill was introduced)

(The Secretary, Legislative Assembly read out the title of the Bill).

Shri KAMAKHYA PRASAD TRIPATHY: Sir, I beg to move that the Assam Slum Areas (Improvement and Clearance) Bill, 1959 be introduced.

**The Assam Khadi and Village Industries Board
(Amendment) Bill, 1959.**

Mr. SPEAKER : Here is a message from the Governor of Assam.

“I recommend under Article 207 (1) of the Constitution of India that the Assam Khadi and Village Industries Board (Amendment) Bill, 1959, be introduced and moved in the Assam Legislative Assembly.

SAIYID FAZL ALI,
Governor of Assam.”

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA (Minister, Khadi and Village Industries): Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Assam Khadi and Village Industries Board (Amendment) Bill, 1959.

Mr. SPEAKER : Is it the pleasure of the House that leave be granted to introduce the Assam Khadi and Village Industries Board (Amendment) Bill, 1959? (Voices—yes, yes).

(The Bill was introduced)

(The Secretary, Legislative Assembly read out the title of the Bill).

Shri MAHENDRA NATH HAZARIKA: Mr. Speaker, Sir, I beg to move that the Assam Khadi and Village Industries Board (Amendment) Bill, 1959 be introduced.

The Assam Land and Revenue Regulation (Amendment) Bill, 1959

Shri HARESWAR DAS (Minister, Revenue): Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce the Assam Land and Revenue Regulation (Amendment) Bill, 1959.

Mr. SPEAKER : Is it the pleasure of the House that leave be granted to introduce the Assam Land and Revenue Regulation (Amendment) Bill, 1959. (Voices—yes, yes).

(The Bill was introduced).

Shri HARESWAR DAS: Mr. Speaker, Sir, I beg leave of the House to introduce the Assam Land and Revenue Regulation (Amendment) Bill, 1959.

Mr. SPEAKER : The question is that the leave be granted to introduce the Assam Land and Revenue Regulation (Amendment) Bill, 1959 be introduced.

(The question was adopted).

Debate on the Governor's Address

Mr. SPEAKER: There is a motion by Shrimati Komol Kumari Barua on the Governor's Address.

Shrimati KOMOL KUMARI BARUA (Katonigaon): মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই প্ৰস্তাব কৰোঁ যে যোৱা ২৪ ফেব্ৰুৱাৰীত মাননীয় ৰাজ্যপাল মহোদয়ে এই সदनত যিখন প্ৰাঞ্জল ভাষণ দাঙি ধৰিছে তাৰ বাবে মননৰ সন্মত্যাৰ্থে মই তেওঁৰ ওচৰত কৃতজ্ঞ আৰু ধাৰ্মিকৰো যেন মাননীয় সদস্য সকলে এই প্ৰস্তাৱটো মনোমুহুৰ্ত্তে সমৰ্থন কৰে।

ৰাজ্যপাল মহোদয়ে বৰ্তমান অসমৰ ৰাজনৈতিক আৰু অৰ্থনৈতিক পৰিস্থিতি যিখন সজীৱ চিত্ৰ দাঙি ধৰিলে তাৰ বাবে তেখেত আমাৰ শলাখৰ পাতিল। ৰাজ্যপালৰ ভাষণৰ অভিনন্দন জনাই মই চমুকৈ বুজাবানান কৰা কৰিবৈ আৰম্ভ কৰোঁ।

যোৱা বছৰটোত পাকিস্তানৰ পৰা আক্ৰমণকাৰী অত্যাচাৰ আৰু নগাৰ যত্যাচাৰে অসমক বিপ্ৰান্ত কৰি পেলাইছে যদিও সেইবোৰৰ প্ৰতিকাৰাৰ্থে দক্ষতাবে ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰাৰ লগে লগে অসমৰ কৃষি, শিক্ষা, উদ্যোগ আৰু শিল্প প্ৰভৃতি সমস্যা উদ্ভূত মূলক কাৰ্যত আৰম্ভ কৰিবলৈ চৰকাৰে যিখিনি কাম হাতত লৈছে তাৰ বাবে চৰকাৰক আমি নশৰাগি নোৱাৰো।

পাকিস্তানৰ আক্ৰমণত জৰ্জৰিত হোৱা সীমান্তবাসী সকলক চৰকাৰৰ তলফত পৰা আৱশ্যকীয় সাহায্য দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰাৰ বাবে আমি শুকী হৈছোঁ। এই পৰিস্থিতিক কৌশলেৰে সমাধান কৰাৰ পৰত আৰম্ভ কৰিব পৰা কলত্বকাৰেই হয়তো আজি পাকিস্তানে ভোলাগঞ্জৰ দৰাী এৰিবলৈ বাধ্য হবলগীয়া হৈছে। আমাৰ পিনৰ পৰা সীমান্তৰ সমস্যা স্বত্বত পাকিস্তানে তাৰ সঁহাৰি নিদিয়াতো দুখৰ কথা। যাহোক, সীমান্তবাসী ৰাইজৰ নিৰাপত্তা আৰু শান্তিৰ ভাৱে আমাৰ চৰকাৰে যিবোৰ ব্যৱস্থা হাতত লৈছে তাৰ আমি সমৰ্থন কৰো আৰু আমাৰ সকলোৰে সহযোগিতাত সমস্যাবোৰৰ এটা স্থায়ী আৰু যন্তোষ-জনক সমাধান হব বুলি সম্পূৰ্ণ আশা ৰাখিছোঁ।

আৱাহমান কালৰে পৰা অসমৰ অসমীয়া শাস্তিৰ স্বৰূপত কাপোৱৰ দীন আৰু মানিব দৰে ওতঃপ্ৰোতভাৱে জড়িত থকা আমাৰ নগা ভাই সকলে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ তললৈ যাবলৈ যি উৎসাহ দেখুৱাইছিল, আৰু ভাবিছিলো, কেন্দ্ৰীয় শাসনভুক্ত হৈ নগা ভাই সকলে আমাৰ অৰ্থাৎ অসমক আৰু আৰু মানিব নকৰিব। কিন্তু সিদিনা ২০ ফেব্ৰুৱাৰীত নগাজকা দিছে যে নগা সমস্যাৰ সমাধান হোৱা নাই। তেঁওঁ-জুইব দৰে ই এতিয়াও উমি উমি জ্বলি আছে আৰু সন্নিহা পালেই ভয়ককৈ জ্বলি উঠিব। আমি যন্তোষ পাইছো যে চৰকাৰে ইয়াৰ প্ৰতিকাৰাৰ্থে সৈন্য বাহিনী আৰু পুলিচ বাহিনী সবল কৰি আৱশ্যকীয় ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে ও সিবিলাকৰ প্ৰশিক্ষণৰ দিহা কৰিছে।

চৰকাৰে যে খাদ্যসমস্যা সমাধান আৰু কৃষিৰ উন্নতিৰ বাবে যথেষ্ট গুৰুত্ব দিছে সি সচাটকৈয়ে প্ৰশংসনীয়। যোৱা বছৰ পেতিৰ সময়ত খব হোৱা বাবে গাৰ্কাপোকে ভালেমান আহাৰ নষ্ট কৰা, অন্য প্ৰদেশৰ পৰা খাদ্য সামগ্ৰীৰ আমদানী বন্ধ হৈ যোৱা আৰু জনসংখ্যাও ক্ৰতগতিত বৃদ্ধি হোৱাৰ ফলত আমাৰ খাদ্য সমস্যাই এক বিকট মুক্তি

ধাৰণ কৰিছিল যদিও এইবাৰ বেছি মোৰা বক্তব্যতকৈ কিছু পৰিমাণে লক্ষ্যজনক হোৱাৰ কাৰণে মান-চাউটৰ দৰে কিছু কমি যোৱাত বাইজ কিছু সকাহ পাইছে—বিশেষকৈ চৰকাৰে নিজে ২০ লাখ মোন মান সম্পূৰ্ণ কৰি বাইজক বেপাৰীসকলৰ চৰা দানৰ পৰা বক্ষা কৰাৰ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিছে তাৰ বাবে আমাৰ সম্পূৰ্ণ আশা হৈছে যে অহা বছৰতো খাদ্য-সমগ্ৰা যথেষ্ট পৰিমাণে সমাধান হব। এই খিনিত মই এটা কথা উল্কাৰাৰ খোজো যে, আন আন ক্ষেত্ৰৰ দৰে চাউটৰ সম্পূৰ্ণ একত্ৰে চৰকাৰে সমৰ্থ সাৰিতিক প্ৰথম স্থানত দিব লাগে। কাৰণ আমি জানো যে আমি তথা ভাৰতৰ নিচিনা এখন কৃষিপ্ৰধান দেশত যদি যত্নকৰে এখন শ্ৰেণীভীন, শ্ৰেণীভীন বাহিৰে পৰিকল্পনা কৰো, তেন্তে একমাত্ৰ সমৰ্থ সাৰিতিকৰ বাহিৰে আন উপায় নাই। এটোপাল এটোপাল পানীৰে বিৰাট সাগৰ বচনা হোৱাৰ দৰে সমৰ্থৰ জৰিয়তে জনসাধাৰণৰ চৰ্মীকৃত শক্তি আৰু সামৰ্থ্যই একোটা বিৰাট অঁচনি কাৰ্য্যকৰী কৰাত সহায় কৰাৰ উপায়। তেওঁলোকৰ অৰ্থনৈতিক সমগ্ৰা সমাধান কৰি জীৱনৰ মান উন্নয়নত যথেষ্ট বৰঙনি যোগানলে সমৰ্থ হয়। আজি প্ৰত্যেক গাঁও পৰ্য্যন্ততে অহুত: একোখনকৈ বহুখী সমৰ্থ সাৰিতিক গঠন কৰিবৰ বাবে National Development Council ৰ নিৰ্দ্ধাৰিত তাক বাস্তৱত কৰাচিত কৰিবলৈ চৰকাৰে বিবেচনা কৰাত আমি ভাল পাইছো আৰু আশা কৰিছো যেন বাইজ আৰু চৰকাৰৰ পূৰ্ণ সহযোগিতা আৰু সহানুভূতিত ই সোনকালে কাৰ্য্যকৰী হয়।

এইবাৰ ভাষণৰ বিশেষ গ্ৰাংপৰ্বৰ হৈছে যে আমাৰ চৰকাৰে কৃষি বিভাগত যথেষ্ট গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে। ই দেশৰ বাবে এটা উত্তৰ লক্ষ্য। হয়তো এই গুৰুত্ব আজি কিছু বচৰৰ আগতে দিয়া হলে আমাৰ প্ৰাচুৰ্য্যৰ মাজত থাকিও অভাৱগ্ৰস্ত হব নেলাগিল-হেতেন। বিশেষকৈ কৃষিৰ উন্নতিকল্পে নালাগৰ কমিটি আৰু Estimates কমিটিয়ে আগবঢ়োৱা পৰামৰ্শবোৰ কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ মোৰাত আমি চৰকাৰক অভিনন্দন জনাইছো। ভাৰতৰ দৰে এখন কৃষি প্ৰধান দেশত আজি কুৰি শতিকাৰ স্পুটনিকৰ যুগত কৃষিত উন্নত প্ৰণালীৰ সহায় নলৈ সাতমপূৰ্বকীয়া কেঁকাৰা নাওল আৰু বতৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰি থাকিলে উৎপাদন প্ৰাৰ নোৱাৰি। সেই বাবেই কৃষিৰ উন্নতিকল্পে আমাক লাগে ভাল সঁচ, পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা, সাৰৰ ব্যৱহাৰ আৰু উন্নত কৃষিপ্ৰণালী। তাহানি Coleridge ৰ Ancient Mariner এ পানীৰ মাজতে থাকিও এটোপা পানী নোপোৱাৰ দৰে আমাৰ অসমত নৈ, বিল, বাস আদি উপচি পকাৰ স্বত্তেও খৰৰ বাবে, পানীৰ অভাৱত আমাৰ খেতি ভাল নহয়। আনহাতে বানপানীৰ পানী আৰু বৰষুণৰ পানীবোৰ অপৰ্য্যাপ্তকৰে আমি অপচয় কৰো। সেইবোৰ যদি অপচয় হবলৈ নিদি খেতিৰ বাবে সংৰক্ষণ কৰা হয় আৰু প্ৰকাৰত পানী যোগানৰ ব্যৱস্থা যদি উন্নত হয়, ভাৰ কঠিয়াৰ যদি যোগান কৰিব পৰা যায়, খেতিয়কৰ বন্ধনশীল মনোভূতিয়ে সাৰ ব্যৱহাৰ কৰাৰ বাটত হেণ্ডাৰ পুতিলেও সিবিলাকৰ কুসংকাৰ বোৰ আঁতৰাই উন্নত, আধুনিক ধৰণৰ খেতিৰ প্ৰচলন হয় তেন্তে অসমত কৃষিৰ উন্নতি অৱশ্যন্তাবী। এই ক্ষেত্ৰত বহুতো অঁচনি লৈ তাক কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ প্ৰচেষ্টা চলিছে যদিও যেতিয়ালৈকে যি সকলে খেতি কৰে তেখেতসকলে এইবোৰ পৰা গ্ৰহণ নকৰে, তেতিয়ালৈকে ইয়াৰ সম্পূৰ্ণ কৃতকাৰ্য্য হোৱাৰ আশা কম। ইয়াৰ কাৰণেই আৱশ্যক হয় শিক্ষা, ইয়াৰ কাৰণেই লাগে গৱেষণা আৰু উপযুক্ত বিঘয়া। নালাগৰ কমিটিয়ে কৃষি শিক্ষাৰ উপযুক্ত ব্যৱস্থা, কৰ্মচাৰী সকলৰ দৰমহা পাতিব সম্পৰ্কে যি পৰামৰ্শ দাঙি ধৰিছে তাক কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ চৰকাৰে যত্ন কৰাৰ বাবে আমি সম্পূৰ্ণ আশান্বিত হৈছো। ইমান দিনে ডাক্তাৰী, ইঞ্জিনিয়াৰিং, বনবিভাগ আদিৰ শিক্ষার্থী সকলৰ শিক্ষাৰ মানদণ্ড কৃষি বিভাগতকৈ উন্নত হোৱাৰ কাৰণে আৰু সিবিলাকৰ দৰমহা পাতিবো কৃষি বিভাগৰ লগত এটা বিৰাট ব্যৱধান থকাৰ বাবে কৃষি আৰু ভেটেলিনেৰি বিভাগত আৱশ্যকীয় যোগ্যতাসম্পন্ন বিঘয়াৰ অভাৱ পৰিপক্ষিত হৈছিল। এতিয়া এইবোৰ আদৌৱাহ আঁতৰালে বেতনৰ তাৰাতম্য গুচালে কৃষি বিভাগটো আকৰ্ষণীয় হৈ আহিব বলি আমি সম্পূৰ্ণ আশা কৰো।

অসম চৰকাৰে আজি পথাৰ পৰিচালনা সমিতিৰ প্ৰতিবেদনৰ বাবে কৰা সকলোৰে দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছে। চৰকাৰৰ এই আঁতৰৰ প্ৰচেষ্টাৰ আশাৰ খেতিয়কক বৰাচানি আশা আৰু উৎসাহ দিব বুলি আমি আশা কৰিছোঁ। কাৰণ নিঃশুণ কৰা হওঁতে বাৰ খেতিয়ক উন্নত প্ৰণালী গ্ৰহণ নকৰে তেন্তে কৃষি বিঘ্নতা, চৰকাৰ, বা প্ৰকৃতিৰ দোহাৰে বৰ্ত্তাবে কৃষি উৎপাদন বৃদ্ধি কৰিব নোৱাৰে। কিহেতু আমাৰ পথাৰ পৰিচালনা কমিটীৰে প্ৰকৃত খেতিয়কৰ দ্বাৰা গঠিত হব, চৰকাৰে দিয়া মট, সাৰ আৰু আৱশ্যকীয় কাৰীকৰী পৰামৰ্শ আদিৰ বাবে চৰকাৰী কিম্বাই পোন-পটীয়াকৈ এই কমিটিৰ সপত্ৰ ব্ৰহ্মচৰ্য্য কৰিব, এই কমিটি আৰু চৰকাৰী বিভাগৰ সমন্বয়ত পথাৰ সমত্ৰ উৎপাদন বৃদ্ধিৰ ব্যৱস্থাৰে গ্ৰহণৰ চেষ্টা হব। আমি আশা কৰোঁ, আমাৰ খেতিয়ক বাৰেই প্ৰেৰণা পাব—যি প্ৰেৰণাই তেওঁলোকক দুগুণ উৎসাহেৰে কামত আনুৱাৰিবলৈ সক্ষম যোগাৰ। হয়তো আজি যমানে গুনিবলৈ পোৱা যায়, কেৰোন বোৰৰো খেতিয়া অৱশ্যে ৰাতিৰ। তেনে পৰিস্থিতিত আমাৰ খেতিয়কে দুটা কিয় তিনিটা খেতিও কৰিবলৈ বাধ্যহেৰে আগ-বাঢ়ি আহিব, গৰেমথাৰ অভাৱত আমাৰ নজতে আঁচনি বাৰি হৈ যাব। Soil Conservation বিভাগে আমাৰ মাটি অনুৰণি বিভিন্ন খেতি কৰা আৰু সেৱাতে সাৰৰ যোগান দিয়া প্ৰভৃতিৰ সহায় কৰিব বুলি আমাৰ আশা হৈছে। আজি আমি পচন সাৰ green manure, chemical fertiliser জাপানী পদ্ধতিৰ খেতি কৰাৰ কথা কওঁ যদিও খেতিয়ালৈকে ইয়াৰ আৱশ্যকতা বৰ্দ্ধনীয় জনসাৱৰণৰ মনত অনুৰাই দিব নোৱাৰো তেতিয়ালৈকে ই সম্পূৰ্ণ কাৰ্য্যকৰী হব নোৱাৰে। এই পচন সাৰ আৰু জাপানী পদ্ধতি খেতি সম্পৰ্কে যদি আমাৰ গাভঁৰ ভাই-ভনীৰ মাতি প্ৰচাৰ কৰিব পৰা যায়, তেন্তে ই বেচি বাৰ্হকৰী হব—যিহেতু আমাৰ পথাৰৰ পোৱনী আৰু সাৰনী আমাৰ মহিলা সকলেই। দৰখন চলোৱাৰ উপবিও যোগাৰী, জোতাৰ তেওঁলোকেই অঁত্ৰাই। এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ সামূহিক উন্নয়ন ৰত্নবোৰ প্ৰতিষ্ঠা হোৱা অক্ষয়বোৰত অস্ত্ৰতঃ গ্ৰাম সেৱক ও সেৱিকা সকলৰ জৰিয়তে খেতি অৱস্থা শুৰ্ণাবলৰ ভাবে উন্নত হোৱা দেখা গৈছে। Community Development Projects ৰ জৰিয়তে আজি ভাৰতত যি পুনঃগঠনৰ যি নীৰৱ বিপ্লৱৰ সূচনা হৈছে তাত অসমৰ বৰঙনি একেধাৰে উঠাই কৰিব-লগীয়া নহয় বাবেই যিদিনা আমিৱে বাঁচি দিয়া "বেচুপেনপাৰাৰ" গ্ৰামসেৱক শ্ৰীমান মজুমদাৰ ভাৰতৰ গ্ৰামসেৱক সকলৰ ভিতৰত সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ ৰূপে পৰিগণিত হৈ প্ৰধান মন্ত্ৰীৰ জাপানে উপহাৰ দিয়া মটৰ চাইকেলখন পুৰস্কাৰ লাভ কৰি অসমৰ গুণাম আনিছে।

খেতিৰ উন্নয়নৰ সপত্ৰ ভূমি সমস্যা এবাৰ নোৱাৰা। চৰকাৰৰ তৰকৰ পৰা ভূমি-সমস্যা সমাধানৰ যি ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে তাত আমি শলাগ লৈছোঁ। আৰু যোনকালে তাক কাৰ্য্যকৰী কৰি খেতিয়কৰ সমস্যা আঁতৰাই কৃষি বিঘ্নত অসমক স্বাৱলম্বী কৰাৰ পথত যুগ যুগ ধৰি নিষ্পন্ন হৈ থকা দুখীয়া খেতিয়কৰ জীৱনৰ মানদণ্ড বঢ়োৱাত সহায় কৰিব বুলি আগ্ৰহেৰে বাট চাই আছে।

খনিজ আৰু বনজ সম্পদত চহকী অসমৰ যদি আৱশ্যকীয় শিল্পৰ ব্যৱস্থা হয় তেন্তে, যে অসমৰ ছৰি জাকত জিলিকা হৈ উঠিব তাক আজি কোনেও নুই কৰিব নোৱাৰে। এই ক্ষেত্ৰত অসমৰ খাক্ৰা তেল সংগ্ৰহৰ বাবে Oil India Private Limited ৰ প্ৰতিষ্ঠা natural gas ক কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ কৰা বিবেচনা re-rolling mill bicycle factory, galvanised iron and wire manufacturing plant, paper pulp mill, spun silk mill আদি স্থাপনৰ ব্যৱস্থাই আমাৰ অৰ্থনৈতিক জীৱনৰ যুগান্তৰ আনিব বুলি আমি আশা কৰোঁ। লগতে মই অসমত এটা yarn mill প্ৰতিষ্ঠাৰ ব্যৱস্থা গ্ৰহণৰ বাবেও চিন্তা কৰিবলৈ চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিব খোজোঁ। কাৰণ আজি আমি সমবায় ভিত্তিত বয়ন শিল্প স্থাপন কৰি তাৰ

জৰিয়তে আমাৰ উপাৰ্জন বনাবলৈ আমি যথেষ্ট প্ৰচাৰ কৰিছো আৰু ইয়াৰ আৱশ্যকতা উপৰুদ্ধি কৰিবলৈ আজি আমাৰ দেশত যথেষ্ট সমৰ্থাৰ শিপিনী সমিতি (Weaving co-operation) বহি উঠা দেখিছো, আজি সমৰ্থাৰ সমৰ্থাৰ হৈছে বয়ন শিল্পৰ । এই সমিতিবোৰৰ জৰিয়তে আমাৰ শিপিনীয়ে উন্নত প্ৰণালীৰ বয়ন বিদ্যা আহৰণত যথেষ্ট অগ্ৰসৰ হৈছে কিন্তু বৰফে ত্ৰুত গুতাৰ চৰা দান বা আৱশ্যকীয় গুতা নোপোৱাৰ কাৰণে তেওঁলোকে অসুবিধা ভোগ কৰিব লগাত পৰে । পৰিবহনৰ খৰছৰ বাবেই মিলত পোৱাতকৈ আমাৰ ইয়াত গুতাৰ দান আশাশীল ভাৱে বেচি । যদি এটা yarn mill আমি পাওঁ, আমাৰ শিপিনীৰ গুতাৰ সমস্যা বৰ আঁতৰিব । লগতে মই আমাৰ ইয়াত উন্নত প্ৰণালীৰ বয়ন বিদ্যা শিকাব বাবে পুশিক ন কেন্দ্ৰ প্ৰতিষ্ঠান কৰাও কৰিছো । বৰ্তমান প্ৰৱৰ্ত্তমানিত ত্ৰাতশিল্প শিকাব যি বৰফা আছে সি গোটাই অসমৰ বাবে যথেষ্ট হব নোৱাৰে । আজি trained শিক্ষকৰ অভাৱত বৰফো কেন্দ্ৰত শিপিনী সকলে উন্নত প্ৰণালী নব পৰা নাই । আজি সমৰ্থাৰ চেনি কলে, শোখানাগাৰ স্থাপনে বৰ আশাই আমাৰ মনলৈ আহিছে, কিন্তু যেতিয়ালৈকে এইবোৰ উদ্যোগৰ দ্বাৰা আমাৰ খলুৱা ৰাইজ উপকৃত নহয়, তেতিয়ালৈকে ই আমাৰ আৰ্থিক অৱস্থা টনকিয়াল কৰাত সহায় কৰিব নোৱাৰে । সেই বাবেই মই কৰিছো যে এইবোৰ উদ্যোগ পৰিচালনা কৰিবলৈ যি কাৰিকৰী বিদ্যাৰ আৱশ্যক, আমাৰ ছাত্ৰক যদি তাৰ শিক্ষা দিবলৈ এটা planned way ত ব্যৱস্থা কৰে, তেন্তে আমাৰ আজি যি technical personnel ৰ অভাৱ আমি প্ৰত্যেক ক্ষেত্ৰতে অনুভৱ কৰিছো, সি উচিত । আশা কৰোঁ আমাৰ চৰকাৰে অনতিপলমে ইয়াৰ এটা দিহা নকৰাকৈ নাখাকে । অসমৰ বেচন, বয়ন প্ৰভৃতি শিল্প আগতকৈ উন্নত আৰু জীৱন্ত হৈ উঠিছে যদিও আৱশ্যকীয় বজাৰৰ ব্যৱস্থাৰ অবিহনে ইয়াৰ ভৱিষ্যত অনুজ্ঞুল । এই সমস্যা সমাধানকল্পে চৰকাৰে marketing organisation ৰ পুনৰ গঠন কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা বাবে আমি চৰকাৰক শলাগ জনাওঁ । এই ক্ষেত্ৰত খাদী আৰু ভিলেজ ইণ্ডাষ্ট্ৰী, ছেণ্ডলুম বোৰ্ড আৰু কুটিৰ শিল্প বিভাগৰ সম্পূৰ্ণ সমন্বয় আৰু সংযোগ আমি কামনা কৰোঁ, যাতে পৰিকল্পিতভাৱে আমাৰ কুটিৰ শিল্পবোৰৰ প্ৰসাৰত সাধন হৈ আমাৰ আউলীয়া সমস্যাবোৰ ৰ যৱনিকা পেলায় । নহলে কৃষি প্ৰধান অসমৰ নিবনুৱা আৰু অৰ্দ্ধ নিবনুৱা সমস্যা সমাধান হোৱা আশা নাই । শিল্প উদ্যোগত বিদ্যুতৰ বৰঙনি প্ৰচুৰ । ইয়াৰ ক্ষিপ্ৰ প্ৰগতিয়ে অসমৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যতৰ আগবতৰা দিছে, আমি সেইটো দিনলৈ বাট চাই আছোঁ—যিদিনা মহাজাতীৰ I could have electricity in every village—home, I shall not mind villagers plying their implements and tools with electricity.

Labour Court আৰু Industrial Tribunal ৰ জৰিয়তে বনুৱা বিবাদবোৰৰ আপোচ আৰু মীমাংসা হোৱাতো সন্তোষৰ কথা । ইয়াৰ উপৰিও Employees State Insurance Corporation, Health Department ৰ জৰিয়তে হোৱা ব্যৱস্থাত Medical Schemes আদিৰ দ্বাৰা বনুৱা আৰু কৰ্মচাৰী সকলৰ যথেষ্ট উন্নতি হব বুলি আশা কৰা হৈছে ।

অসমৰ চাহ উদ্যোগে চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰাটো যুক্তিযুক্ত হৈছে—বিশেষকৈ বৰ্ত্তমান অসমৰ চাহে যিটো West Bengal Entry Tax দিবলগা হৈছে তাৰ দৰিকৰণাৰ্থে চৰকাৰে বিবেচনা কৰি তাক কাৰ্য্যকৰী কৰিলে অসমৰ চাহ শিল্পই যে যথেষ্ট সঁকাহ পাব তাত সন্দেহ নাই । নিবনুৱা বনুৱা সকলৰ বাবেও চৰকাৰে আৱশ্যকীয় ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব বুলি আমি আশা কৰোঁ । আগতকৈ বেতন, ব'নাচ, খকাৰ সুবিধা প্ৰভৃতিত চাহ বাগিছাৰ বনুৱা সকলৰ উন্নতি পৰিলক্ষিত হলেও, যেতিয়ালৈকে তেওঁলোকৰ

মাত্ৰত প্ৰকৃত শিক্ষাৰ জিৰিঙাৰি মপৰে, যাৰ ফলত মানক জৰাজি পৰিচাল কৰি স্বৰ্গৰ সৰ্বব্যৱস্থাৰ আৰু সংস্কাৰজ্ঞান লাভ হয় তেতিয়াটোকে প্ৰকৃতপক্ষে মানুহৰ উন্নতি হ'ব নোৱাৰে। এই কাৰণেই বনুৱাৰ মাত্ৰত সমাজ কৰ্মাণ আৰু শিক্ষাৰ প্ৰসাৰতাৰ আৱশ্যক হৈ পৰিছে।

পৰিবহনৰ উন্নতিৰ ওপৰতে ৰাষ্ট্ৰৰ তথা দেশখনৰ উন্নতি পৰিমাণে নিৰ্ভৰ কৰে। অসমৰ পৰিবহন ব্যৱস্থা যথেষ্ট ক্ষিপ্ৰতাৰে আগবঢ়াওঁ ই আমাৰ বৰ অহুৰিবাটী আঁতৰাব বুলি আশা কৰিছোঁ। লগে লগে ৰাচ বিলাকৰ উন্নতি আৰু মেৰামতিৰ আৱশ্যকৰতে হোৱাতো কামনা কৰোঁ।

পাণ্ডিত স্থাপন কৰা উত্তৰ-পূব সীমান্ত ৰেলৰে হেডকোৱাৰ্টাৰ কৰিমতে আমাৰ ৰেলৰে পৰিবহনৰ যথেষ্ট উন্নতি হ'ব বুলি আমাৰ আশা হৈছে। মুম্বাইৰ দলং, অসমৰ ৰেল লিঙ্কৰ উন্নতি, বঙাইগাওঁ আৰু ডিব্ৰুগড়ৰ Workshop ৰ সম্প্ৰসাৰণ, দুয়োফালে অসম ৰেল লিঙ্কে ৪০০ মিটাৰ গাভৰ ডাকৰ পৰিবহনৰ যোগ্য হ'বলৈ গতিশীলী কৰাৰ পৰিকল্পনাটো আমাৰ মনত যথেষ্ট আশাৰ সন্ধান কৰিছে। ইয়াৰ লগতে এই আজি উত্তৰ পৰীক্ষা ৰাইছে যিবোৰ অহুৰিবাৰ মঞ্জুৰীৰ ফেছে সেইবোৰ আঁতৰাবৰ কাৰণেও যেন আমাৰ চৰকাৰে বৰ্তমান বঙাপাৰাটলৈ যকা ৰেল ৰাইন, উত্তৰ নাকীমূৰৰ টো মাক্চে-চেলেকলৈ সম্প্ৰসাৰণ কৰি ৰেলৰ ব্যৱস্থাৰ বাবে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ ওচৰত দাবী জনোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰে তাৰ বাবে চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিলোঁ।

অসম চৰকাৰে উন্নয়ন সাংস্থাপনত যথেষ্ট অগ্ৰসৰ হৈছে বুলি ক'ব লাগিব। দ্বিতীয় পৰিকল্পনাৰ ভিতৰতে এই সময়ত সমাধানকৰণ যিবোৰ ওপৰৰি আঁচনি প্ৰস্তুত হৈছে, সকলোৰে সহযোগিতাত সেইবোৰ কাৰ্য্যকৰী হ'ব বুলি আশা কৰোঁ। এই বোৰ ক্ষেত্ৰত বিকোভ প্ৰদৰ্শন আৰু agitation য়ে কিবা সফল দিব পাৰে তাক আশা কৰা ভুল বৰং গঠনমূলক দৃষ্টিভঙ্গীৰে ইয়াৰ সমাধানৰ পথত আগবাঢ়িলেহে ই ফলৱতী হ'ব বুলি আমি ভাবোঁ।

শিক্ষাৰ প্ৰসাৰতাত চৰকাৰে মনোনিবেশ কৰাটো দেশৰ বাবে শুভলক্ষণ। যিহেতু শিক্ষাৰ অবিহনে শাৰীৰিক, মানসিক, সাংস্কৃতিক, গৰ্হনৈতিক আৰু ৰাজনৈতিক জ্ঞানৰ উৎকৰ্ষণ অসম্ভৱ। কিন্তু অত্যাৱশ্যকীয় হলেও কেৱল টকাৰ মঞ্জুৰীয়ে শিক্ষা বিস্তাৰত সহায় নকৰে— যদি তাক ভালদৰে নিলোৱা আৰু খৰচ কৰাৰ প্ৰতি যত্নবৃত্তা অৱলক্ষন কৰা নহয়। সাহায্যপ্ৰাপ্ত হাইস্কুল আৰু কলেজৰ Revised Pay Scale ৰ সিদ্ধান্ত ল'ব খোজা গুনি আমি সন্তোষ পাইছোঁ। এই ক্ষেত্ৰত University Grant Commission ৰ পৰামৰ্শ আৰু সাহায্য, বেচৰকাৰী আৰু চৰকাৰী অনুষ্ঠান বিলাকৰ দিবাৰি ব্যৱধান আঁতৰোৱা বিষয়ে চৰকাৰে বিবেচনা কৰিব বুলি অনুৰোধ জনাওঁ। লগতে প্ৰাথমিক শিক্ষা তথা শিক্ষকৰ মানদণ্ড বঢ়োৱাৰ ব্যৱস্থা কৰি শিক্ষাৰ ভেঁটি সৰল কৰিবলৈও চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছোঁ। আগৰ Pay Committee ত থকা 'আগোঁৱাহ বোৰৰ দূৰিকৰণৰ ব্যৱস্থা হ'ব বুলিও ৰাচ চাইছোঁ।

শ্ৰীশিক্ষাৰ উন্নতিকল্পে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে আগবঢ়োৱা আঁচনি আদি অসম চৰকাৰেও হাতত লৈ শ্ৰীশিক্ষা প্ৰসাৰণত ব্যৱস্থা কৰিব বুলি আমি আশা কৰিছোঁ। যিহেতু জাত গঠনত প্ৰধান অংশ গ্ৰহণ কৰাটো শ্ৰীজাতিৰ প্ৰকৃত শিক্ষাৰ অবিহনে দেশৰ ভৱিষ্যত স্তষ্ট সৰল আৰু উজ্জ্বল হ'ব নোৱাৰে।

শিক্ষণীয় শিক্ষার ব্যৱস্থাই আমাৰ শিক্ষণৰ উন্নতিৰ যথেষ্ট বৰঙনি যোগাব বুলি আমাৰ আশা হৈছে। গতাত প্ৰস্তাৱিত অনুষ্ঠান কেন্দ্ৰত শিক্ষা দিবৰ বাবে আমাৰ চৰকাৰে যদি শিক্ষকক এতিয়াৰ পৰা শিক্ষা দি আমাৰ ব্যৱস্থা নকৰে তেন্তে আমি হয়তো আকৌ শিক্ষকৰ অভাৱৰ বৰণাৰ বন্দুখীন হ'ব লাগিব। আশা কৰো, চৰকাৰে ইয়াৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি আৱশ্যকীয় ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব।

সংস্কৃতিময়ী সভ্যতাৰ জোকৰাটী। এটা জাতিৰ জীৱাই বাবে সেই জাতিৰ সংস্কৃতিয়ো বেছিবাৰে সংস্কৃতিৰ পানক অগমৰ বুকীয়া লেখক সকলক সহায় কৰিবলৈ, গিৰিলাকৰ অভিজ্ঞত ৰাশিক পোহৰলৈ আনিবলৈ যি প্ৰকাশন সমিতি হৈছে, তাৰ বাবে আমি চৰকাৰক ধন্যবাদ দিওঁ। ললিতকলা একাডেমীৰ জৰিয়তেও আমাৰ সাহিত্য সংস্কৃতিক উৎকৰ্ষ সাধন ও পৰিষ্কাৰ বৃদ্ধি হ'ব বুলি আশা কৰো। লগতে চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিব খোজো যে মিহেও অগমৰ পাৰ্শ্বতা অকল জীৱনৰ আধিৰ পূৰ্ণাবে পৰা ভৈয়ামৰ লগত এবাৰ নোৱাৰা ভাৱে জড়িত আৰু অগমৰ সংস্কৃতি সকলোৰে সমন্বয়ৰ সংস্কৃতি। এতিয়াও যদি সাহিত্য-সংস্কৃতিৰ জৰিয়তে আমাৰ পৰা আঁতৰি যোৱা আৰু যাৰ খোজা পৰ্বতীয়া ভাই-ভনী সকলক আকৌ আমাৰ মাজলৈ আনিব আনিবলৈ যত্ন কৰা হয়, তেন্তে হয়তো যথেষ্ট কৃতজ্ঞতা লাভ কৰিব পৰা যাব। তাহানি মহাপুৰুষ শ্ৰীশঙ্কৰদেৱে অসমীয়া ভাষা, সংস্কৃতিৰ জৰিয়তে শতাব্দীৰ পৰা কৰোতৱালৈকে সমগ্ৰ জনজাতি ভৈয়ামৰাশীৰ মাজত এটা মৰম পৰক আৰু সমন্বয়ৰ সৃষ্টি কৰি থকা অসমীয়া জাতি গঠন কৰি গ'ল। আজি আমাৰ অগম সাহিত্য সভাৰ নিচিনা অনুষ্ঠানক যদি এনে দায়িত্ব দিয়া যায় তেন্তে পাহাৰী ভাই-ভনীহঁতক আকৌ আমাৰ ওচৰলৈ ওনোটিহি আনিব পাৰিম বুলি আমি আশা পোষণ কৰো।

অনুগৃহীত জাতি—পিচপৰা সম্প্ৰদায়, হৰিজন, সীমান্তত পাকিস্তানীৰ উপদ্রৱত ৰাইজৰ অৱস্থা আৰু তেওঁলোকৰ ৰাশিজনৰ উন্নতিৰ ব্যৱস্থা অন্যান্য সাহায্য সম্পৰ্কে যিবোৰ পছা অৱলম্বন কৰা হৈছে তাৰ বাবে আমি সুখী হৈছোঁ। বিশেষকৈ যোৱাৰাৰ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত বক্তৃতা প্ৰসঙ্গত সদস্য সকলে আগবঢ়োৱা পৰামৰ্শবিলাক পাৰ্থামানে কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ যত্ন কৰাত চৰকাৰক আমি বিশেষ ধন্যবাদ দিওঁ।

আন এটা উল্লেখযোগ্য বিষয় এই যে চৰকাৰে গতানুগতিক তথাকথিত আমোলা-তান্ত্ৰিক শাসনসম্বন্ধ কেবোপ বোৰৰ প্ৰতি সজাগ হৈছে আৰু তাৰ দূৰিকৰণার্থে আৱশ্যকীয় ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিব বুদ্ধিছে।

ৰাজ্যপাল মহোদয়ে বিকেন্দ্ৰীভূত গণতন্ত্ৰৰ প্ৰথম ভেঁটিস্বৰূপ পঞ্চায়ত বিলাক লৈ কেইবাখনো বিলা এই সৰনত উৎখাপন কৰাৰ কথা কৈছে। আমি আশা কৰো, প্ৰকৃত জনকল্যাণৰ বাবে এই বিলাক নিয়ন্ত্ৰিত আৰু নিয়োজিত হৈ অগমৰ ভৱিষ্যৎ উজ্জ্বলতম কৰি তুলিব।

ৰাজ্যপালে সদস্য সকলক সদনলৈ নিমন্ত্ৰণ কৰি আৰু সেই নিমন্ত্ৰণৰ জৰিয়তে ৰাজ্যখনৰ পৰিস্থিতি ও পৰিকল্পনা সম্পৰ্কে এটা আভাষ দিছে। সেইবোৰ ভাষণত উল্লিখিত সকলোবোৰ সমস্যা সকলো দলৰে সহায় সহানুভূতি আৰু সহযোগীতাৰ ফলত অগমৰ মানচিত্ৰখন মনোৰমা হৈ উঠিব—অগম সকলো পিনে অগমা হৈ উঠিব।

এই কেইটা কথা কৈয়ে মই আমাৰ মাননীয় সদস্য সকলক মোৰ প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিবলৈ পুনৰ অনুৰোধ জনাই মোৰ বক্তব্য সামৰিলোঁ।

Mr. SPEAKER: The motion moved is that the Members of the Assam Legislative Assembly assembled in this Session are deeply grateful to the Governor for the Address which he has been pleased to deliver to this House assembled on 24th February, 1959.

Shrimati LILY SEN GUPTA (Lahowal) : মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, অসমৰ প্ৰথম আৰু প্ৰধান সন্মত্যা বিল্ডিংছী নগৰ উপহৰ আৰু পাকিস্তানৰ শীমাত সংঘৰ্ষী ৰাজ্যপালি ডাঙৰীয়াৰ ভাষণৰ প্ৰথম ছোৱাতে তৰফ পোৱাত তেখেতৰ শব্দৰ ইন্দ্ৰিয়। এই ক্ষেত্ৰত আমাৰ চৰকাৰে সকলো প্ৰকাৰৰ শান্তিপূৰ্ণ প্ৰচেষ্টা আৰু ব্যৱস্থা অৱলম্বন কৰাৰ কথা ইয়াত উল্লেখ পাইছে। তথাপি, অনপত্তে শিৱসাগৰৰ নৰাজত্ব আৰু নাগিনীজানত সংঘটিত নিৰীহ কণী নাৰীৰ নিৰ্ধন হত্যাটো শান্তিপূৰ্ণ দেশৰামীৰ প্ৰাণত মৰ্দ্দান্তিক গাৰ্হাট হানিছে। মই আশা কৰো আমাৰ চৰকাৰে দেশৰ শান্তি আৰু নিৰাপত্তাৰ বাবে অধিক সচেতন হব।

পাদ্য পৰিস্থিতি সম্পৰ্কে বৰ্তমানৰ নৱ প্ৰকৃতি আৰু প্ৰকৃতিৰ নগতে বিভিন্ন কৰ্মিটি সমূহৰ অনুমোদন প্ৰশংসনীয়। সমৰায় ধ্বংসন সাৰ, পানীযোগান, শিঙণ শৰা উৎপাদন এই সকলো প্ৰচেষ্টাৰ সকলতা লাভ কৰিবৰ হলে, নগতে বৰ্তমানৰ গৰু-ম'হৰ উৎপন্ন মেলাৰ প্ৰথা চৰকাৰী আইনৰ দ্বাৰাই বন্ধ কৰা প্ৰথম আৱশ্যক হব।

(A voice এই কাম চৰকাৰে কৰিবই লাগিব।)

আজি বহুতো কৃষকে তেজুক পানী কৰি উৎপাদন কৰা শৰা গৰু-ম'হৰ মুখৰ পৰা বক্ষা কৰিব নোৱাৰি হাঁহাকাৰ কৰিব দৰিছে। বৰ্তমানৰ গৰু-ম'হ আৱদ্ধ কৰি ৰাখিবলৈ চৰকাৰে যি 'পাউণ্ড'ৰ ব্যৱস্থা কৰিছে তাৰ দ্বাৰাই এই সন্মত্যাৰ সন্ধান নহয়। আশা কৰো চৰকাৰে এই বিষয়ে চোকা দৃষ্টি দিব।

চৰকাৰে বৰ্তমানে ধান আৰু আটাৰ প্ৰতি যেনে গুৰুত্ব দিছে তেনেকৈ কল, কল, কুঁহিয়াৰ, কমলা, অমিতা, মাটিকঠাল আদি আৱশ্যকীয় কল-মুলো যাতে যথেষ্ট পৰিমাণে উৎপাদন হয় তাৰ বাবেও দৃষ্টি দিব বুলি আশা কৰো। আজি মধ্যবিত্ত পৰিয়ালৰ ল'ৰা-ছোৱালীয়ে অন্য পুষ্টিকৰ খাদ্যটো নাপায়েই—মহজে পাবপৰা কল, অমিতা আদিও অধিক মূল্য দিব-লগীয়া হোৱাত খাবলৈ নাপায়। আজিৰ এই খাদ্য পৰিস্থিতিত চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা গাৰে-ভুঞে নাহে নাহে "বেলেনচ ডায়েট"ৰ (এগজিবিচন) প্ৰদৰ্শনী পাত্ৰিৰ লাগে। আৰু যদি কোনো অনুষ্ঠানে এনে প্ৰদৰ্শনী পাত্ৰিৰ খোজে তেন্তে চৰকাৰে সেই অনুষ্ঠানক সমূহক অৰ্থ দি সহায় কৰিব লাগে।

ভূমি সংস্কাৰ নীতিত জমিদাৰ সকলৰ পৰা মাটি 'বিক্ৰইজিচন' কৰি খেতিয়কক দিয়া প্ৰচেষ্টাত এটি অতি লাগতীয় কাম আগবাঢ়িছে বুলি সকলোৱে স্বীকাৰ কৰিব। আনফালে 'তৰজুবাহী' ৰাৱাত চলি থকা পট্টা নোহোৱা ৰাইজৰ মাটিৰ পট্টা দিয়াৰ ব্যৱস্থা নহলে চৰকাৰৰ বহুতো ৰাজহ হানি হৈছে বুলি মোৰ বিশ্বাস আৰু এই বিষয়ে মই চৰকাৰৰ চোকা দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছো।

উইডিং বিভাগৰ উন্নতি যথেষ্ট হৈছে সঁচা, কিন্তু তাক সম্পূৰ্ণ সফল কৰি তুলিবলৈ হলে উইডিং অনুষ্ঠান বিলাকে আৰু গাৰলীয়া শিপিনী সকলে যাতে 'মিলৰ' মূল্যত সুতা পাব পাৰে, তাৰ বাবে প্ৰথম যত্ন কৰা আৱশ্যক হব আৰু ৰজাৰ চাহিদা মতে কাপোৰৰ 'ডিজাইন'ৰ অভিজ্ঞতা বা আভাষ যাতে শিপিনী সকলৰ থাকে আৰু লগে লগে কাপোৰ বিক্ৰীৰ ব্যৱস্থাও যেন চৰকাৰে কৰি দিয়ে, নহলে এই অনুষ্ঠান সমূহ চলি থকা টান হব।

R-2272

অসম চি প্লেট-চলাচল পুৰ্ণিকৰ কাণ্ড 'ভীম'ৰন সংশোধন হোৱাৰ পিছত কৰ্মচাৰী আৰু বনুৱাৰ মত ফোটি ফিলাৰ পুৰ্ণি সাংগ্ৰহ হোৱাতো এটা উল্লেখযোগ্য সফল ব্যৱস্থা বুলি নিঃসন্দেহে ক'ব পাৰি। বনুৱাৰ কল্যাণ দুৰ্ভাগ্য এই অৰ্ণাচনিৰ কাৰণে বনুৱাৰ তৰফৰ পৰা মই চৰকাৰক বনানীৰ জনাইছো। কাছাৰৰ বনুৱা সকলৰ প্ৰতি অসম আৰু পশ্চিমবঙ্গ চৰকাৰৰ সমৰ্থনৰ আৰু সাহায্য পানৰ কাৰণে দুয়ো চৰকাৰক পুনৰ বনানীৰ জনাইছো।

অসমৰ 'ষ্টেট ট্ৰান্সপোৰ্ট'ৰ অগ্ৰগতিয়ে অসমৰ প্ৰাথমিক অঞ্চলৰ ৰাইজৰ যাতায়াতৰ অসুবিধা পূৰাৰ পৰা হোৱাত তেওঁলোকৰ মখেই হাবিকা হৈছে যদিও এতিয়াও বহুত অঞ্চল দাব পৰি নৈ আছে, য'ত ট্ৰান্সপোৰ্টৰ গাড়ী নাই অথবা এনে অঞ্চলও আছে য'ত মখেট-সংকাৰ গাড়ী নাই। উদাহৰণ স্বৰূপে—তিস্ৰাপুৰৰ পৰা চৈখোৱা লাইনত যিবিলাক 'ষ্টেট ট্ৰান্সপোৰ্ট'ৰ 'বাচ' পিন্ডা হৈছে, সেই বিলাকৰ অৱস্থা দৰ ভাল নহয়। গাড়ীৰ সংখ্যা কম আৰু যাতায়াত কৰা যাত্ৰীৰ সংখ্যা বেচি আৰু আনহাতে-প্ৰায়েই বাটত গাড়ীবিলাক বেয়া হৈ পৰে আৰু যাত্ৰীসকলে কষ্ট পায়। প্ৰত্যেক গাৰীৰ লগত কিছু 'টুলচ' (tools) থকা উচিত। চলাচল কৰাৰ পিছত প্ৰত্যেকখন গাৰীৰ চাৰ্ভিচিং হ'ব লাগে আৰু ই সদায়ে নিশ্চালিত সময়ত হ'ব লাগে। দুখৰ বিষয়, চলাচল কৰা গাৰীৰ সংখ্যা কম থকাত এইবিলাক ঠিকমতে নহয় বুলি মই ভানো আৰু ইয়াৰ ফলত কেতিয়াবা সাংঘাতিক দুৰ্ঘটনাও ঘটিব পাৰে। প্ৰত্যেক গাৰী ব্যৱহাৰ কৰিবৰ এটা নিৰ্দিষ্ট মানদ খাৰিব লাগে। নহলে মানিব নোৱাৰা শক্তি হীন ইহিনে যাত্ৰীক কষ্ট দিয়াটো অতি স্বাভাৱিক।

M. MOINUL HAQUE CHOUDHURY (Minister, Food, Agriculture etc.): কোন অঞ্চলৰ কথা কৈছে, আপুনি নাম কওকচোন?

Shrimaty LILY SEN GUPTA (Lahowal): চৈখোৱা-ডিব্ৰুগৰ লাইন; আৰু মই জনাত নৰ্ম গুৱাহাটীৰ পৰা নৰ্ম লক্ষীমপুৰ লাইনতো একে অসুবিধা হৈ যাত্ৰীয়ে ভোগ কৰিছে। ইয়াৰ উপৰিও পৰিচালনা পদ্ধতি বৰ মন্তোষজনক নহয় এই ক্ষেত্ৰত উচ্চ চাকৰিমান আদিয়ে পৰিদৰ্শনত গৈ কেৱল পালমৰা পাক নামাৰি প্ৰত্যেকটো স্থানীয় সভাৰ অভিযোগৰ মনোযোগেৰে চাব লাগে।

অন্যক মহোদয়, মই আৰু এটা অনুবোধ চৰকাৰক কৰিব খোজো যে ষ্টেট ট্ৰান্সপোৰ্ট বাচ চলাচলৰ আৰম্ভৰে পৰা যি সকল কৰ্মচাৰীয়ে আন্তৰিক ভাৱে কাম কৰি আহিছে, 'ষ্টেট চাৰ্ভিচ'ৰ সন্দৰ্ভীন উন্নতিৰ কাৰণে যত্ন কৰি আহিছে—সেই বিলাক 'চিনিয়ৰ অফিচাৰ'ৰ ন্যায্যভাৱে পদোন্নতি হোৱা উচিত আছিল। দুটামান ইণ্টাৰভিউ এই অৰ্থে হৈছিল। 'ইণ্টাৰভিউলৈ' মাতি সেই 'ইণ্টাৰভিউ'ৰ মৰ্যাদা যাতে থাকে তাৰ বাবে সদায় লক্ষ্য ৰাখিব লাগে। মই আশা কৰো ভৱিষ্যতে 'ইণ্টাৰভিউ' লওঁতে যেন বৰ্ডে নিজৰ ইচ্ছামতে খামখেয়ালী কৰা দেখা নাপাওঁ। তাৰ পিছত 'কণ্ট্ৰী', পোটাৰ আদি কৰ্মচাৰী সকলে অতি কম দৰ্গহা পায়। পৰাপক্ষত যাতে এই কৰ্মচাৰী সকলে নিজৰ জিলাতে কাম কৰিব পাৰে সেই বিষয়ে অলপ লক্ষ্য ৰাখিব লাগে। নহলে তেওঁলোকে নিজে খাই পৰিয়াল চলাওঁতে বৰ কষ্ট ভোগ কৰে। প্ৰত্যেক কৰ্মচাৰীৰ পদোন্নতিতেইকৈ যাতে অভিজ্ঞ আৰু চিনিয়ৰ কৰ্মচাৰীয়ে সুবিধা পায় তালৈ চকু ৰাখিব বুলি আশা কৰিলো কাৰণ এই নীতিৰ ব্যতিক্ৰম হলে কৰ্মচাৰী সকল নিৰাশ হয় আৰু আনহাতে এই ব্যতিক্ৰম নীতি বিৰুদ্ধও। ইয়াৰ পাচত আন এটা কথাৰ প্ৰতি মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰো যে, যাত্ৰী সকলে সহজে সহজে চিনি পাবৰ কাৰণে আৰু শৃঙ্খলা ৰক্ষাৰ কাৰণেও

ষ্টেচন ষ্টাফ, 'বাচ ক'লেক্টাৰ' আৰু 'হাইট্ৰাৰ'ক ইন্টিন্জিট দিয়া উচিত। এই সম্পৰ্কে আন এটা বিষয় মই চৰকাৰৰ পুষ্টিমোচৰ কৰিব খোজে। চিকিৎসা-সেৱাৰ বাচ ষ্টেচনৰ 'লেডিছ' 'গুৱেটিং' বন্দৰ সাংগু 'বাথৰুম' নে 'চাৰ্জিং' কৰা হোৱাৰ বাবে যথেষ্ট কম টোকা অৱস্থা বৰ শোচনীয় হৈছে। বিবিধীকৰণ কৰা, পৰ্যাপ্ত নাহোঁ, যেন অৱস্থাত মহিলা কিম্ব মই ভাবো, যি কোনো নুনিহেতু তাৰে দাবীৰে বহুটো কামৰ 'পানীৰ টাৰ' আদি বৰ অপৰিহাৰ, আৰু তাৰ পানী ব্যৱহাৰৰ অনপযোগী। 'পানীৰ টাৰ' তাৰ ষ্টেচনত পৰিষ্কাৰ হোৱা পানী বাইছে যেন দুখিৰে খাবলৈ পাব। ইয়াৰ বাবে চৰকাৰে কৰাৰ আশা কৰিলোঁ। নাপুত চাহৰ পোকান কেইজনৰ বাহিৰে চৰকাৰী 'ৱেইটিং বন্ম' আৰু 'বাথৰুম'ৰ কোনো ব্যৱস্থা নাই। আশা কৰো ইয়াত তাৰে ব্যৱস্থা চৰকাৰে কৰাই দিব।

দ্বিতীয় পক্ষবাদীক পৰিকল্পনাৰ কাৰ্য্যছোৱাৰ তিষ্ঠাত পান্ধিয়ান বিফিউজী সকলৰ পুনৰ বাসন ব্যৱস্থা সমাৰ্পন কৰিবলৈ চৰকাৰে আন্তৰিক্যতাবে যত্ন কৰাৰ কথা ইয়াত উল্লেখ পৰা দেখি মই শলাগ লৈছো। বিফিউজীৰ পুনৰ সাংস্থাপন ব্যাপাৰ আৰু উৎসাহ আদি চৰকাৰী সহায়্য যাতে প্ৰকৃত বিফিউজীয়ে ভোগ কৰিবলৈ পাব তাৰ বাবে মই চৰকাৰৰ চোকা বৃষ্টি আৰ্হণ কৰিলো। আৰ্হি মিলিলাক 'এচোচিয়েচন' বা 'চাইলিবে' বিফিউজীৰ সহায়ৰ কাৰণে সংগঠিত হৈ কামত আগবাঢ়িছে, সেই সকলে কৃত্ৰিম বিফিউজী আৰু দালালৰ চক্ৰান্তৰ পৰা প্ৰকৃত বিফিউজীক বৰ্কা কৰিবলৈ মই অনুৰোধ জনাওঁ। বৰ দৰৰ বিষয়, আৰ্হি এই চক্ৰান্তৰ ফলত কোনো কোনো ক্ষেত্ৰত বিফিউজীৰ বাবে দিয়া টকা শতকৰা ৫০ ভাগ বিফিউজীৰ হাতৰপৰা ওচি গৈছে।

'চিভিউল্ড কাষ্ট' আৰু 'চিভিউল্ড ট্ৰাইবচ'ৰ উন্নয়ন নীতি দেখিবলৈ পাট আনন্দ পাইছো। মই আশা কৰো, এই উন্নয়ন ব্যৱস্থাত হৰিজন সকলে নিৰোগদেৱ ডিবুগড়ৰ হৰিজন সকলে তেওঁলোকৰ সকলো প্ৰকাৰ সা-সুবিধা পাব পাবিব। হৰিজন সকলৰ সা-সুবিধা আৰু অভাৱ-অভিযোগ যত্নে যোৱা পাৰ্ছেট অধিলেখনাত মই বহুতো কথা বহুলাই কৈছো। সৰ্বশেষত মই ৰাজ্যপাল ডাওৰীয়াৰ ভাষণত উল্লেখিত অন্যান্য সকলো নীতিৰ শলাগ লৈ সদস্য সকলক অনুৰোধ জনাওঁ যেন তেখেত সকলে শ্ৰীযুক্ত কামলকুমাৰী বৰুৱাৰ প্ৰস্তাৱটো যেন আন্তৰিক্যতাবে সমৰ্থন কৰে।

Mr. SPEAKER: I have received four amendments to this Motion of Thanks moved by Mrs. Barua. I suppose the hon. Members will move them when they make their speeches. So far as speeches are concerned, we have calculated roughly that the hon. Members will be able to speak for 15 minutes; one minute this way or that way does not matter, and the Leaders of the Political Parties would be granted time upto 30 minutes. I would now call upon Shri Nilmoney Borthakur to move his amendment.

As I have already said, this is not a tight arrangement, there will always be a margin of elasticity in it.

***Shri NILMONEY BORTHAKUR (Dibrugarh):** Mr. Speaker, Sir, I beg to move that at the end of the Motion of Thanks relating to the Governor's Address, moved and seconded by Shrimatics Komol Kumari Barua and Lily Sen Gupta, the following be added:—

“but regrets that the Governor's Address does not contain a correct appraisal of the burning problems affecting the life of the people of the State and does not indicate a clear and well-defined policy for their speedy and concrete solution”.

Sir, at the outset let me confess that I am very glad to note that my Friend on the other side have departed from their usual practice of having the motion of thanks relating to the Governor's Address moved by the Chief Whip of the Party. This time they have placed the Lady Members forward. But it is the sacred duty of the Opposition to defend the interests, rights and privileges of the people and for that purpose to criticise and oppose the Government, if need be, irrespective of whether the ladies are going to action first or gentlemen are going to action first. The cold manner in which Mrs. Barua moved her Motion, shows how cold the Governor's Address is. I tried my best to find out if the Governor's Address contained outlines of the policy, but I must admit I have failed to find any definite policy in his Address. It is at best a list of failures and of vague promises. The basic function of any responsible Government is to protect the territory of the State, its boundaries, its people and to create conditions so that the basic amenities of life may be given to the people and conditions for their prosperity created. But what we find here? We find that our Government have miserably failed to protect our frontiers. Parts of this State are still under the occupation of Pakistani forces. It must be known to the Members of this House that the firing by the Pakistani forces commenced as early as 6th March 1958. This House was in Session then and the Government were sufficiently warned to take immediate steps. But Government did not take any step whatsoever to protect the frontiers. S. O. S. was sounded by people of the border areas, particularly Takergram, Patharkandi and neighbouring areas. But no action whatsoever was taken in June and July. In August 1958, that area was overrun by Pakistani forces and is still under their occupation. Our Government do not appear to be moved by this fact that parts of our State are under occupation of a foreign country.

We have not moved the Central Government to recover the area for us. Our Ministers are touring the country and earning their travelling allowance, but nothing has happened. We find in the Patharia area the Pakistani forces have outflanked our border police outpost and have made the whole border vulnerable. It may also so happen that if a resurvey of the boundary be undertaken it may be more advantageous to Pakistan because they have infiltrated into Indian territory by outflanking the outpost. The whole district of Cachar is a very strategic district, but it is left to the charge of a timid and worthless Deputy Commissioner. This Deputy Commissioner is afraid of visiting the border areas. He shirks from making arrangement for the visit of the Chief Minister and the Governor to the border areas. Any number of times this Deputy Commissioner was warned by the local people that the Pakistani firing was continuing, that the Pakistanis were trespassing into our areas and taking away crops. But he did not pass on the information to the State Government; he did not press on the State Government that these things must not be allowed and the State Government on their part did not press the Central Government to take strong measures for the protection of the borders. We cannot expect a Government, which have no respect for treaties, who sign any number of agreements only to be observed in breach than in implementation, to understand any other language. In the Khasi Hills-Sylhet border also we find the same story. A sense of insecurity prevails amongst the border people and border trade has become a thing of the past. Even then the Government have not made any arrangement to instil a sense of security in the minds of the border people and to plan out for the expansion of the internal market, so that the produce of the border areas may not be wholly wasted. Even no arrangement has been made for the regeneration of the orchards in the border areas. A Government which cannot protect the people and instil a sense of security among the people living in the frontier areas have no right to remain in office. They should have made it clear to the Government of India that strong and adequate measures should be taken to protect the frontiers. We even now find that parts of Assam-Pakistan frontier remain undefined and no serious attempt has been made to demarcate the frontier. Tokergram was evacuated and after evacuation Government were trying to cover up their failure to protect the village. A rumour was spread that our forces by mistake had occupied parts of the Pakistan territory in Patharia reserve. Therefore, in the Governor's Address we find a subtle hint that the solution of the Tokergram issue is to be taken up

with the solution of the Patharia reserve issue, as if our forces have illegally occupied any portion of the Pakistan territory. To the best of my information this is wrong. It is the Pakistani forces who have occupied parts of Patharia reserve which belongs to the Indian Unions. Tugergram is a part and parcel of the Indian Union. Our Government spokesmen have said so any number of times but no attempt has been made to recover Tugergram, which is very essential to us for a military outpost, for guarding and protecting our frontier. We find that the policy that is pursued by our Government regarding the protection of frontiers is a timid policy, one of appeasement of a foreign Government which is antagonistic to us. This is best understood by the fact that the Government have up till now failed to take any serious measures to weed out the Pakistani Fifth Columnist inside the State. We find there any number of Pakistani people without valid passports and in Dibrugarh alone there are many Pakistani people without passports. In our tea gardens many contractors are Pakistani nationals. We also find that a plot of land near Borborooah Hat was allotted to a Pakistan national. This was brought to the notice of the Government and was also placed in the Advisory Board to evict the Pakistani national and re-settle the plot of land to somebody else. But we find that Government, aided by the Congress President, gave the land to a Marwari millionaire who is trying to build a permanent structure on that plot of land. Unless we take measure to defend our frontier, it is not necessary to weed out the Fifth Columnists from the State. The spread of Pakistani spies in the State and the plan to take the western part of Assam to Pakistan and the border firings and the manner in which they are encouraged and our toleration of all these show that we may have to yield unless Government change their policy.

Then again I take another problem of the same nature, *viz*, the Naga trouble. We are glad that Government have taken certain measures to protect the frontier and the boundaries and that our forces are taking action against the hostiles as a result of which many of the hostiles are surrendering. But even then one main factor has been left untouched, and that is, that the imperialists have deceived us and these people have taken shelter under the banner of the missionaries. Have Government taken any measure to check this? It is high time to tackle this problem now. On 27th July 1958, a Naga was found in the Alipore Hospital in the District of Cachar. When the question was raised to the Medical attendants of the Hospital, the explanation given was

that he was a loyal Naga. The patient died that very night and the dead body was moved late at night. This question was raised in the Cachar District but no step whatsoever was taken to recover the dead body. There was no investigation on the issue. This shows that the Christian Missionaries were giving encouragement to these Naga Hostiles and deceptors. Therefore Sir, this Governor's Address reveals that we have failed to defend our own land and our own territory.

As to the other problems, the most important one is the supply of the basic necessity to the people. Here we find the same story and in the Governor's Address we find that Government have taken action to procure paddy. But what is the process of procuring paddy? As stated during the question hours this morning, Government have relied on the mill owners. If Government is very serious to procure paddy, the first duty is to calculate the requirement and make arrangements to procure it. But this cannot be done unless all the bias of the State are encountered. This is not done. Government simply issued statements and asked co operative societies without funds to procure paddy. Government also fixed the rate of Rs.10.50 np. but paddy was sold in Dibrugarh Subdivision at the rate of Rs.14 per maund. At the expectation that prices will go down, the cheap grain stores were closed down. But just two days thereafter a lot of people approached me and stated that with the statement of the Supply Minister, the price of rice rose upto Rs. 24 per maund. But the statement of the Supply Minister said that there was no more necessity to continue the cheap grain stores. I simply asked them to send the statement and the quotation of the market to the Supply Minister and to tell him that the market did not pay any respect to the statement of the Supply Minister. There was no justification to close down the cheap grain stores without making provision for supply of rice to the common people. Therefore Sir, in spite of our having good crop this year, I think the food situation is not going to improve because it will not be possible to procure paddy at the price fixed by Government. Before fixing the price, Government should have taken into account the cost of production and the condition of the consumers. The price of paddy should have been fixed at a point, advantageous both to the producers and the consumers. That was not done and therefore the price fixed by the Government was not acceptable in the market. But the most important aspect of the food problem is the problem of production. Production cannot be augmented unless Government change its land policy. Government have of course adopted a policy on land settlement but I

don't know how far that policy is implemented. But even if the policy is implemented, the food problem will remain where it is. We find that about 60,000 people are evicted in the State. But the 60,000 people will be a burden not only to the State but also to the society. Before evicting these people Government should have taken stock of the whole position. The total available land should have been surveyed. Government used to issue Statements that there is no land with fictitious figures but all these figures are wrong. I can show that. If Government appoint a Committee to go into this question, I can show that these figures are wrong. They have not taken into account the tea gardens, the reserve forests and the private forests held under periodic patta. If all the figures are taken into account, we find that we have enough forest reserves. So far these unclassified State forests which are not under the Forest Department nor the Revenue Department a new policy should be taken up to make available portions of these lands for the landless people. Here the land system policy of Government does not say anything about settling the peasants who are already settled in wastelands. We find about 17 to 18 hundred square miles of land are covered by these grazing reserves in the State. Our State is possibly the only State in the country where we have such large areas of grazing lands considering the cattle population and in no other country are there so much land reserved for grazing purposes. But what is the condition of our cattle ? They are possibly the worst in the world. Most primitive methods are employed for raising our cattle in these grazing reserves. Our Government has utterly failed to inspire the peasantry to grow fodder and to rear their cattle in most modern ways and thereby big portions of these grazing reserves can be made available for settlement and for growing fodder, food crops and other cash crops. In our land system policy there is nothing to show whether these reserves are fit for cultivation. During the question hour we heard that some tillas have been levelled in some places in the Cachar district to settle the refugees and to make the tillas fit for cultivation. Can not Government forests be planted in these tillas ? Again, we find many areas in these reserves or unclassified State forests which are not fit for forests but fit for cultivation. We find also in many tea garden areas very rich and fertile forests, these can be taken over by the Forest Department and add them to the reserved forests to convert them into cultivable lands. But our land system policy does not say a single word about it. We simply find that large quantities of land requisitioned from tea garden areas only about 43 thousand acres were settled with landless people, the rest were kept like that on this or that plea,

Then Sir, about this industrialisation of the State. In the Governor's address we find references to formations of a number of committees practically one committee is formed for one industry in every Department. But in spite of those committees development of industry in the State is a complete failure. I think if the number of these committees is done away with the country would be richer. Nothing has been mentioned about the failure of Government to take timely decisions for location of the refinery. The people of Assam want that the refinery should be located at a point which would be most advantageous to the people. For all points of view, and that it should also be advantageous for the development of the State. We do not want a refinery just for the fun of having one, but we want it to break the industrial inertia of the people and to serve as a starting point for industrialisation of the State. For that purpose the refinery should be located at a point from which there will be no transport difficulties. We do not know the policy of our Government in this connection. But from information that we received we find that Government want to locate the refinery somewhere in the middle of the State, somewhere near Silghat which was said to be one of the most suitable place for location of a refinery. We met the experts and they were also of the opinion that Silghat and Tezpur are the best places for location of the refinery. But we do not know how far our Government have been able to influence the Government of India as to the best site for location of the refinery in Assam. We do not know what our Government is doing to have a major refinery in Assam. As every hon. Member of this House is aware oil processing is going on at Naharkatiya in Dibrugarh. From information received we find that this area may prove to be a big oil producing area in the near future. There will not be any dearth of crude oil for feeding Barauni, or for the matter of that, a major refinery in Assam. We want a major refinery in Assam which will not only break the industrial inertia but will also go a long way towards industrialisation of the State. A refinery depends on several factors. But in this matter of establishment of a refinery our Government have utterly failed. They have neither taken this House into their confidence nor have they taken the people in their confidence in this matter. They carry on discussions with the Government of India in this matter without informing the people of the State who are vitally interested in this subject.

Then again Sir, in the Governor's Address we find reference about the Sugar Mills newly set up in Assam. Sir,

this Assam Co-operative Sugar Mill is possibly a mere sign-board: because some people have a love for the work "co-operative" and that is why we have this co-operative sugar mill. But we find that out of the total capital invested, the money collected from the people—the co-operators—will be only about ten lakhs, the rest came from the Financial Corporation or from the Government. So why not have a full-fledged State Mill—why a co-operative mill? Even there is no guarantee of a regular supply of sugar cane to the mill. In the first year of production we find the cost of production went up very high to about Rs.79 per maund but then it is Assamese sugar....(laughter).

The Governor has not mentioned about development of the economy of the State. One of the basic problems of this State of ours is the basis of land reform. Unless we tackle this problem properly there cannot be any industrialisation in the State. After making available of all arable land to the landless people, another basic problem of the State remains and that is development of transport. It is not enough to have a refinery here but development of transport is necessary. The Railway Board should be moved to have suitable railway system in the State. We discussed with engineers and they are agreed that one type of railway is possible in the State. Our Indian engineers are agreed that the whole of India can be covered by one system of railway. There should not be three or four types of metre gauges but there should be only one type of broad gauge, there should be one type of engine, one type of wagons and one type of boggies, etc. So we should move the Government of India to have one type of railway system for the whole country. I believe and I have the confidence that our Government will move the Government of India that when this new Brahmaputra bridge is made, the bridge should be made of such dimension so as to convert it to Broad Gauge if necessary. Unless the transport is developed, industries cannot spring up. Nobody is going to invest money where the produces cannot be sold and exported to the markets.

Mr. SPEAKER: I request the hon. Member to be brief.

Shri NILMONEY BORTHAKUR (Dibrugarh): About the development of power, we have enough hydel power in reserve. It cannot be profitably utilised unless we have industries and industries will not come unless transport is developed.

So development of transport, development of power and development of industries—these three things should go together. It is possible to have a Paper Mill here, it is possible to have a Hardboard Factory in Assam. There is no Hardboard Factory in India and crores of rupees are being spent for importing them. Here in Assam we have got the necessary materials to have a Hardboard Factory. But nobody is going to invest money if there is transport difficulties to carry the goods from Assam to other States and if the transport cost is prohibitive. Now the Government should apply its mind to the development of transport. Unless they create condition for the development of industries, industries will not spring up automatically.

With these few words, Sir, I commend my motion for the acceptance of the House.

Mr. SPEAKER: The amendment moved is that at the end of the motion of thanks relating to the Governor's Address, moved and seconded by Shrimaties Komol Kumari Barua and Lily Sengupta the following be added:—

But regrets that the Governor's Address does not contain a correct appraisal of the burning problem affecting the life of the people of the State and does not indicate a clear and well-defined policy for their speedy and concrete solution.

Shri BISHWANATH UPADHYAYA (Patharkandi): Mr. Speaker, Sir, I beg to move that at the end of the motion relating to the Governor's Address moved by Shrimati Komol Kumari Barua, the following be added:—

(1) " But this Assembly regrets that the Governor's Address does not suggest any effective measures for the defence of Indian territory and the security of our nationals.

(2) That there is no mention of the hardships and difficulties experienced by the tea garden labourers who have been thrown out of employment due to laying off some of the gardens in the district of Cachar.

(3) That the Address fails to suggest any effective measures to root out corruption in the administration.

(4) That the Address fails to record the failure of the Government to rehabilitate the D. Ps in this State.

Shri BISWANATH UPADHYAYA (Patharkandi):

माननीय अध्यक्ष महोदय, सबसे पहलें मैं अपने राज्य की सीमापर होनेवाली घटनाओंकी और सरकार का ध्यान आकर्षित करना चाहता हूँ तथा सरकारसे यह अनुरोध करना चाहता हूँ कि वे इस के लिये जल्द-से-जल्द ऐसी कार्रवाई करें कि ये घटनायें बन्द हों। यह खुशी की बात है कि इस बार इस अत्युत्कृष्ट विषयपर विचार-विमर्श करने के लिये हमें मौका दिया गया है। पिछलीबार इसी विषयपर बहस करने के लिये मैं इस सदन में एक स्वयंसेवक प्रस्ताव पेश करना चाहता था। किन्तु वेंना करने में मैं विफल किया गया था कारण बताया गया था कि यह केन्द्रीय सरकार में सम्बन्धित विषय है और इनपर बहस करने का अधिकार इस सदन का नहीं है। लेकिन मैं समझता हूँ कि जब हमारी राज्य सरकार सीधे तौरपर पाकिस्तान की हरकतों की शिकायत पाकिस्तान सरकारसे कर सकती है तो इस बारेमें चर्चा करने का भी अधिकार इस सदनका है।

हमारे मित्र श्रीवरटाकुरजी ने कहा था कि यह बड़े खेद की बात है कि हमारे राज्य के कई अंचल पाकिस्तान के कब्जे में हैं। मैं समझता हूँ कि यह हमारे लिये कोई गर्व की बात नहीं है। यह सचमुच बड़े ही अफसोस और बेहद शर्म की बात है कि हमारे राज्य का कोई भी अंचल विदेशी राज्य के दखलमें हो। इसी विषय पर बोलते हुये मैं ने पिछली बार कहा था कि जब पाकिस्तान की ओर से हमारी सीमापर दनादन गोली चल रही थी तब हमारी फौज बिलकुल शान्त और तनस्थ बैठी थी। यह देखकर मुझे बड़ा ही अफसोस हो रहा था कि पाकिस्तान की ओरसे हमारी सीमा पर गोली चले और हमारी फौज इस तरह शान्त रहे। मैं ने इस बारेमें अपनी फौज के In-charge से पूछा तो उन्होंने मुझे गर्व के साथ कहा कि हमारा देश एक महान देश है। हम कोई गुण्डे नहीं हैं। *ours is a great country we are not goonda.*

क्या यही हमारी महानता का परिचय है कि दुश्मन की ओर से गोली चले, गरीब तथा निर्दोष जनता पर अत्याचार हो और हम शान्त होकर देखते रहे।

हमारी फौज के In-charge ने मुझे यह भी बताया था कि उन्हें गोली चलाने का आदेश नहीं था। उन्होंने मुझे कहा था कि हम शान्ति और धैर्य के साथ काम लेना चाहते हैं। लेकिन मैं पूछना चाहता हूँ कि इस तरहकी शान्ति और धैर्य किस काम का है। यही कारण है कि हम अपने राज्य के कई अंचल पाकिस्तान के हवाने कर चुके हैं। हमें इस तरह का धैर्य और शान्ति की कोई जरूरत नहीं है। हम चाहते हैं कि पाकिस्तान की गोली का जबाब गोली से ही दिया जाय। हम चाहते हैं कि हमारे राज्य के जो अंचल पाकिस्तान के दखल में हैं उन्हें हमारी फौज फिर से अपने दखल में कर ले। हम कभी भी यह नहीं चाहते हैं कि तुकेरग्राम पर पाकिस्तान का कब्जा जारी रहे। हमारे प्रधान मंत्री ने कहा था कि अब तुकेरग्राम को फिरसे अपने दखल में लाना संभव नहीं है। ऐसी बात हम बिलकुल सुनना नहीं चाहते हैं। हमारी भी फौज है। हमारे पास भी शक्ति है। तो फिर यह क्यों संभव नहीं है। जिस तरह पाकिस्तान ने जबर्दस्ती तुकेरग्रामपर अपना दखल जमाया था उसी तरह हम भी अपनी ताकत से काम ले और फिरसे उसे अपने राज्य में शामिल कर लें। हम चाहते हैं कि भारत के जो जो अंचल पाकिस्तान के दखल में हैं उनपर फिर से कब्जा हो।

इसके बाद मैं सस्ते चावल की दुकानों के बारेमें कुछ कहना चाहता हूँ। हमारे जिले में तथा सिलचर में सस्ते चावल के लिये जो सरकारी दुकानें हैं वहां मनमें २८।२६ रुपयेमें चावल मिलता है। किन्तु गांवों में तथा बाजारोंमें उससे सस्ते भावमें चावल मिलता है। इसके अलावा इन दुकानों में लोगों को और एक दिक्कत उठानी पड़ती है। वह

यह कि आटा लिये बिना वहां किमी को निकल जावल नहीं दिया जाता है। आधा आटा लें तो आधा चावल दिया जाता है। मतलब यह है कि वहां चावल के साथ आटा लेना जरूरी है। बिना आटा लिये चावल नहीं मिलता है। पर समाज में ऐसा नहीं होना चाहिये। जिन लोगों को आटा खाने का अभ्यास नहीं है उनमें इस तरह की बाध्यता नहीं होनी चाहिये। जो लोग चावल खाने हैं उन्हें निकल जावल देनेका प्रबन्ध होना चाहिये।

फिर शरणार्थी समस्या पर मैं चन्द बातें बोलना चाहता हूँ जो शरणार्थियों का एक शिष्ट मंडल हमारे मुख्य मंत्री महोदय से मिला था। खाना है इसमें इन भाइयों की समस्या का समाधान होना में बहुत बड़ी मदद मिलेगी। इस बारेमें मेरा कहना ईतना ही है कि शरणार्थियों के पुनर्वसन के लिये सरकार जो-जो परिकल्पना विचार करे उसे सोच समझकर और सुन्दर रूपमें करे जिससे यहाँ मानमें शरणार्थियों का पुनर्वसन हो। मेरा मतलब यह है कि यहाँ आने के पहले जो शरणार्थी जा पेशा कर लें या जो यहाँ फिर वही पेशा दिया जाय। जो खेती करता था यानी जो कृषकानों से खाना खाने निवाह करता था उसे यहाँ भी वही पेशा दिया जाय। आवश्यकताय रूपमें जमाने पर उसकी मदद की जाय। जो आदमी किमी व्यापार में अपना गुजारा करता था उसे ही यहाँ फिर व्यापार करने का मौका दिया जाय। खेती करनेवाला कोई व्यक्ति खेती में सफलता प्राप्त नहीं कर सकता यही कारण है कि आज सिलचर में तथा और स्थानों में शरणार्थी बाजार में बहुत से स्टाल बेकार पड़े हैं। उनमें वास्तव में शरणार्थियों का कोई विशेष लाभ नहीं हो सका है। इसलिए सरकार इस बारेमें जो परिकल्पना बनाती है उसमें सोच समझकर बनाये ताकि हमारे शरणार्थी भाइयों का फायदा हो।

Adjournment

The Assembly was adjourned for lunch till 2 p.m.

After lunch.

Shri BISHWANATH UPADHYAYA (Patharkandi):

अध्यक्ष महोदय अब मैं अपनी सरकार के खिलाफ एक बहुत बड़ी अभियोग इस सदन के सामने पेश करके यह प्रमाणित करना चाहता हूँ कि हमारी सरकार भ्रष्टाचार को प्रोत्साहन देती है।

Mr. SPEAKER : आप किसी के खिलाफ यह शिकायत करना चाहते हैं। किसी सक्त के खिलाफ क्या ?

Shri BISHWANATH UPADHYAYA जी नहीं मैं किसी व्यक्ति के खिलाफ शिकायत करना नहीं चाहता।

Mr. SPEAKER : जी अगर आप किसी सक्त के खिलाफ कोई शिकायत करना चाहें तो पहले वह नाम मेरे यहाँ दाखिल करना पड़ेगा वगैर उसके आप किसी सक्त के खिलाफ कोई शिकायत नहीं कर सकते।

Shri BISHWANATH UPADHYAYA : मेरी यह शिकायत सरकार के खिलाफ है। इसमें मैं यही साबित करना चाहता हूँ कि हमारी सरकार भ्रष्टाचार को प्रोत्साहन देती है। आप जानते हैं कि मेरे इलाके में एक विद्यानगर नामका एक चा

बगान है। सरकार के हाथ में यह बगान है और Court of Wards की देखरेख में इस बगान का नजारा नही है। पिछले इस सालों में इस बगान में बहुत बड़ी धांधलीबाजी (Corruption) चल रही है। इनके लिये पिछले दस सालों से हम सरकार के पास निम्नी और तार बन्देह देखने तक गये हैं। संचालन करनेवालों की धांधली के कारण ही यह बगान नष्ट हो रहा है। किन्तु खेद की बात है कि इस ओर सरकार का कोई ध्यान नहीं है। यहाँ की पचासन और जनता पिछले इस सालों से सरकार के पास इस बारेमें निम्नी और तार दे रहे हैं कि इस बगान में चोरी चल रही है। धांधली चल रही है किन्तु हमारे सरकार ने इस ओर कोई ध्यान नहीं दिया। हम चाहते थे कि इस बारेमें सरकार पूरी पूरी तहकीकात करे। सरकार इसके लिये एक इनक्वारी कमेटी नियुक्त करे।

आखिर बहुत कुछ निष्ठापशी करने के बाद सरकार ने एक इनक्वारी कमेटी बनायी और पिछली जुलाई महीने के प्रथम सप्ताह में इस बगान की जांच की करने के लिये वहाँ पहुँची। इस कमेटी के सदस्य थे हमारे मुख्य मंत्री महोदय के भाई श्री जे. पी. चालिहा श्री के. सी. बरुवा और कानून के श्री एन. पी. बरुवा। उन्होंने हम से कहा कि वे सिर्फ (Plantation Factory Management) के बारेमें ही वे जांच करेंगे और इसी बारेमें सरकार के पास अपना प्रतिवेदन दायिल करेंगे। हम चाहते थे कि क्या कारण है कि बगान को घाटा लग रहा है। क्या कारण है कि बगान चलाना मुश्किल है। इन सारी चीजों की पूरी पूरी जांच होनी चाहिये। इसी बारेमें हम पिछले दस सालों में सरकार से लिखापशी कर रहे हैं। निम्नी और तारों के जरिये बगान में चलनेवाली सारी चीजें और धांधली के बारेमें सरकार का ध्यान आकर्षित कर रहे हैं। लेकिन सरकार ने इस ओर कोई ध्यान नहीं दिया और आज इसका नतीजा यह हुआ कि यह बगान बिलकुल नष्ट हो गया है।

बगान में जो भ्रष्टाचार चल रहा है उस बारेमें मैंने इस सदन में पिछली बार अपने एक भाषण में कहा था। इस भ्रष्टाचार की जांच करने के लिये काछाड़ के डी. सी. साहव भी वहाँ गये थे। उन्होंने भी केवल दो-चार बातों को लेकर ही जांच की थी। हम भी उनसे मिले थे और कहा था कि हम यह प्रमाणित कर देना चाहते हैं कि बगान में वास्तव में बहुत बड़ा भ्रष्टाचार चल रहा है और इसी भ्रष्टाचार के कारण ही बगान को घाटा हो रहा है। यह भ्रष्टाचार यह है कि इस बगान के २०० आदमी व्यक्तिगत कामों के लिये लगाये जाते हैं। ५२ आदमी मैनेजर के वंगले में काम करते हैं २२ आदमी गायों के लिये काम करते हैं। गायों के लिये घास और दाना वगैरह का इंतजाम करने में ये आदमी व्यस्त रहते हैं। जब इस सदन में इस बारेमें पिछली बार प्रश्न हुआ तो मैनेजर ने अपनी गाय बेंच दी। हाँ गाय बेंचना कोई बुरा नहीं है। किन्तु बगान के आदमीयों को किसी व्यक्ति की गाय वगैरह की देखभाल के लिये लगाना बुरा है। व्यक्तिगत कामों के लिये बगान के आदमी क्यों काम करें। हमने देखा है कि बगान के सरदारों की धान-खेती में काम करते हैं। सरदारों के घरों में भी इसी तरह कई आदमी काम करते हैं। बगान के वही-खातों में यही दिखाया जाता है कि ये आदमी Hocing, Sickling और Plucking करते में लगाये गये हैं। किन्तु, वास्तव में ये लोग किसी व्यक्ति के घरमें ही काम कर रहे थे। हम चाहते थे कि डी. सी. इन सारी बातों की पूरीपूरी जांच करें। किन्तु वैसा नहीं हुआ। नाम के वास्ते ही डी. सी. साहव वहाँ जांच करने के लिये गये। हमने मांग की सभी चीजों की जांच हो।

में कहना चाहता हूँ कि इस बगान की जमीन बेची जा रही है। इसके लिये यहाँ के अधिकारी लोगों सन्तामी ले लेकर बगान की जमीन बेच रहे हैं और इस तरह रुपये कमा रहे हैं। हम चाहते हैं कि इन सारी बातों की पूरी पूरी जांच हो और अगर बगान को चलाने में सरकार असमर्थ है तो उसे किसी और को सौंप दें। किसी भी हालत में बगान को बरबाद नहीं होने देना चाहिये।

और एक मजूर की बात यह हुई कि जब इनकम्प्लेटी कमेटी बगान की जांच करने के लिये वहाँ गयी थी उस वक़्त स्टॉक के मूल्यविक्रम लकड़ी ज्यादा थी। किन्तु उतनी लकड़ी जमा नहीं थी। इस घाटे को पूरा करने के लिये बगान के धारियों के बहुत से पेड़ काट दिये गये। इसके कारण बगान के पोषे धात्र नष्ट हो रहे हैं।

सरकार इस बगान की जमीन को यहाँ के श्रमिकों में बांट दे। क्योंकि यहाँ काफी जमीन बेकार पड़ी है। ये जमीन इन श्रमिकों में बांट दी जाय तो इन लोगों को बड़ा फायदा होगा। अब काछाड़ जिलेमें श्रमिकों की छटाई हो रही है। इसमें काछाड़ जिलेके श्रमिकों में जबदस्त प्रतिक्रिया हो रही है। मैं समझता हूँ कि अगर इस तरह की छटाई चालू रहे तो श्रमिकों के बीच बहुत बड़ा आन्दोलन होनेवाला है।

काछाड़ जिले में और एक समस्या हमारे सामने उपस्थित हुई है। यह एक सीमावर्ती अंचल है। इस अंचल में कुछ आदमी गिरफ्तार किये जाते हैं। इस बारेमें हमारा सुझाव यह है कि मनमानी तौरपर किसी को गिरफ्तार नहीं करना चाहिये स्थानीय एम. एल. ए. और दायित्वपूर्ण व्यक्तियों की सलाह-मशविरा और मन लेकर ही किसी को गिरफ्तार करना चाहिये। क्योंकि किसी स्थानीय व्यक्ति के बारेमें हमारी जानकारी किसी भी अधिकारी से ज्यादा है। इस बारेमें कोई मनमानी नहीं करनी चाहिये। अभी हालही में अपने यहाँ एक सज्जन गिरफ्तार किये गये थे। उन्हें आख की कोई बिमारी है। किन्तु उनके इलाज के लिये कोई प्रबन्ध नहीं हुआ है। मैं समझता हूँ कि ऐसा नहीं होना चाहिये। उनको कम-से-कम चिकित्सा करानका अवसर प्रदान करना चाहिये।

Mr. SPEAKER: आप कृपाया मुहत्तर कीजिये ?

Shri BISHWANATH UPADHYAYA (Patharkandi): जी हाँ। और एक बात मैं नगेन्द्र नगर रिफिउजी कालोनी के बारेमें कहना चाहता हूँ।

M. MOINUL HAQUE CHAUDHURY: आप किसके बारेमें बोलना चाहते हैं ?

Shri BISHWANATH UPADHYAYA: नगेन्द्र नगर रिफिउजी कालोनी के बारेमें चन्द्र रोज पहले इस कालोनी में एक बहुत बड़ा काण्ड हुआ था। वहाँ पुलिस ने गरीब शरणार्थियों पर जुल्म किया था तथा उनपर लाठी चलाई थी। सरकार से मेरा निवेदन है कि इस ज्यादती की जांच करने के एक जांच कमेटी करें। यहाँ भी बहुत बड़ा भ्रष्टाचार चल रहा है। यहाँ के अधिकारी कहते हैं कि यहाँ ४ एकड़ जमीन है किन्तु जमीन्दार कहते हैं कि जमीन नहीं है। इन बातों की जांच करने के लिये एक जांच कमेटी गठित करना तथा इन बातों की जांच कराना अच्छा होगा।

Mr. SPEAKER: The amendment moved is that at the end of the motion relating to the Governor's Address moved by Shrimati Komol Kumari Barua, the following be added:—

- (1) "But this Assembly regrets that the Governor's Address does not suggest any effective measures for the defence of Indian territory and the security of our nationals.
- (2) That there is no mention of the hardships and difficulties experienced by the tea garden labourers who have been thrown out of employment due to laying off some of the gardens in the district of Cachar.
- (3) That the Address fails to suggest any effective measures to root out corruption in the administration.
- (4) That the Address fails to record the failure of the Government to rehabilitate the D. Ps. in this State."

Shri KHOGENDRA NATH BARBARUAH (Amguri):
Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

That at the end of the motion relating to the Governor's Address moved by Shrimati Komol Kumari Barua, the following be added:—

"but it is regretted that Governor's Address fails (i) to indicate any concrete effective steps his Government might propose to take to put a stop to the repeated Pakistani firings on Assam border and to recover possession of Assam village—Tukergram now being held by Pakistani forces illegally;

(ii) to hold out any hope that his Government would make an earnest endeavour to bring about the integration of North-East Frontier Agency and Naga Hills Tuensang Area with Assam;

(iii) to appreciate the great hardship caused to the people by soaring cost of living and the growing disparity of prices between agricultural and industrial commodities, and as a consequence, did not mention any measures to arrest the upward trend of prices, particularly of manufactured goods."

Sir, every year we hear that Pakistan forces are firing in the border. The Governor in his speech also has mentioned that the number of border incidents of all descriptions reported during 1958 was 171 compared to 36 in 1957. This clearly demonstrates that last year the situation was almost crucial. These descriptions of incidents show that there was one such incident in every second day.

When we look to the speech of the Governor as to the measures that might have been adopted to stop these repeated incidents we find that there is no mention of this. It is undoubtedly true that there has been a considerable loss of human lives and damage to the properties of the people living in the border areas. I think our Chief Minister will please place in this Assembly the extent of loss of human lives and damage to property of those people in the form of a statement. In the Governor's speech we find no new hope, no new light. He has simply catalogued some of the talks that failed and suggested some more talks which Pakistan did not accept. But, as usual, he has mentioned some promises of strengthening the security forces in the border which I think have not impressed the Pakistan if repeated firings are any index. When this repeated firing in the border is continually going on this clearly shows and is admitted that the people living on the border have a feeling that the Government of India and the Government of Assam have no remedy to this situation. During an earlier debate some time ago in this Assembly on the same subject, I made a suggestion that a border militia should be raised so that the people of the border can defend themselves. But, Sir, that was not accepted. I do not know why this was not accepted. I do not know why Government is afraid of raising a border militia. Perhaps the Government is afraid of arming the people ; perhaps Government is afraid of the fact that the credit of bringing about a remedy to this extremely bad situation would be taken by someone else. If the Government remains as a silent observer only, then certainly it becomes the duty of the border people to take measures to defend themselves. There is an English proverb which is called "dog in the manager". This means that a dog which neither eats himself nor allows other dogs to eat. Our Government cannot defend the border people nor is it allowing to raise a border militia and to place arms in their hands. Sir, it is a question which involves the life of thousands of people including men, women and children. I think the border people have the right, nay, the fundamental human right to defend themselves when the Government fails to afford them security. I again impress upon the authority to

see their way to accept my suggestion to raise a border militia and to implement it as early as possible. Had this border been one between any two countries of the West—I am certain, then the matter would have been quite different. They would have perhaps erected a barbed wire barrier or would have made any other effective demarcation and thus would strengthen it with anti-personnel mines. But the question between India and Pakistan is quite different. Even to-day the border demarcation has not yet been finalised or completed and at the same time unfortunately Pakistan has shown a different attitude towards the people of the border—a chronic tendency to fire on any and every body across the border without provocation. Sir, if Pakistan persists in this policy I do not know how the matter will end. India or the people of India have nothing to do but to be tough with them to bring an end to this trouble. Thereby I do not mean that India should embark upon a war. I do not like war. I prefer peace to war. I prefer construction to destruction. War brings much horror with it. By war no country will be benefited. If there is war neither Pakistan nor India will be gainer but rather be loser. I wish prosperity and peace for the people of Pakistan and at the same time I wish peace and prosperity for the border people. Sir, in the event of any catastrophe I hope the border people and with them other people also will rise to the occasion.

Coming to my next point, Sir, our Chief Minister recently took a tour in the N. E. F. A. area which fact has been mentioned in the Governor's address. I do not understand why such an extra territorial trip has been arranged. There is no mention there about it, no light has been thrown whatsoever. In the Governor's Address no attempt has been shown for the integration of North-East Frontier Agency and Tuensang area with Assam. It is undoubtedly true and every Member of this House also know that there has been a long standing demand of the people of Assam for the integration of North-East Frontier Agency and Tuensang area of Naga Hills with Assam. This is a demand of all the people of Assam. I do not know why Government of India is opposed to this integration. I am sure the administration in North East Frontier Agency is also no better than that of Assam. The North-East Frontier Agency authorities are taking great pains in keeping their affairs secrets under their hat. I am also sure, Sir, that the administration of North-East Frontier Agency and Tuensang area under our Assam Government or Secretariat will be no worse. The Naga Hills area which was part and parcel of Assam has been made a separate administrative unit under the Central Government from the 1st of December, 1957.

At that time, in this very floor of the House, I declared and said that taking away Naga Hills from Assam was not the solution and put forth some suggestions but Government did not pay heed. Unfortunately, Sir, even now unhappy incidents are taking place in the areas of Assam bordering Naga Hills. We have heard that Phizo is in Dacca and he is contacting with foreign powers. This would not have happened if my suggestions would have been accepted. I again on behalf of the people of Assam request the Government to make a move to integrate Naga Hills into Assam. I had the opportunity of meeting some educated Naga youths and they told me that they were now realising that by leaving Assam they have committed a blunder. I appeal to the people living in Naga Hills to ponder over this and come and join Assam again to make Assam big and prosperous. They will also be benefited if they come to Assam. This is my earnest appeal to them.

Sir, it is undoubtedly a fact that prices of essential commodities are soaring higher and higher every day. The cost of living is becoming very painful. Even the price of ordinary foolscap papers has gone up very high. I shall be very obliged if hon. Members from the Government benches and our Ministers would go a few steps from this House and visit Police Bazar and enquire about the prices of books and papers in the book-stalls. If they do so they will find that prices of some essential books are much higher than in any other State. The price of foolscap paper here is As.12 per dista and in the countryside it is Re.1 per dista. I think, nowhere in India such high price of foolscap paper prevails.

Then, Sir, we find that in Shillong coal traders at the time of winter are found without stock of coal. These coal merchants and other merchants for their profit-motive are responsible mainly for the high cost of living of the people. These coal merchants sell coal in small baskets, instead of weighing them, and make cent. per cent. profit. Why Government do not enforce elementary system of weighing things ?

Mr. SPEAKER : I am afraid the hon. Member will have to be brief.

Shri KHOGENDRA NATH BARBARUAH (Amguri):
Yes, Sir.

My point is whether we are to live at the mercy of the merchants and profiteers and black-marketeers, under whose influence the cost of living has gone up so high? Has the Government no control over them?

Besides, the same story can be repeated in the case of agricultural and industrial commodities. The price of paddy since 1950 is round about Rs.10 per maund but prices of other goods, for example, iron materials, C. I. sheets, etc., are soaring high from year to year. The price of C. I. sheets in 1950 was Rs.50 per bundle, in 1953 it came to Rs.75 and now it is nearly Rs.90 (Voice-Rs.100). In this way prices of other industrial goods have gone up very high. Thus, the life of our people are becoming miserable under the administration of the Congress Government. I hope, Government will realise this and will try their utmost to bring down level of prices.

Sir, it is strange indeed that in a State where kerosene oil is produced in abundance, in the middle of this year the price of kerosene went up very high, *e. g.*, in Sibsagar price of a tin of kerosene became Rs.20. Why the prices went up so high? We do not understand. It is because our Government is helping the black-marketeers and profiteers?

(Voice—An Enquiry Committee has been set up to enquire into this).

Yes, the Enquiry Committee will submit a Report, but will the Government compensate the people who had to pay such high price for kerosene?

Mr. SPEAKER : The hon. Member has exceeded his time limit.

Shri KHOGENDRA NATH BARBARUAH (Amguri) : I shall be happy if in the future such things do not occur. I shall be very happy if our people can live happily. I hope, the Congress Government will rise to the occasion to bring down the prices of agricultural as well as manufactured goods to a level in which our poor income group can easily reach, catch and get their essential commodities.

Mr. SPEAKER : The amendment moved is that at the end of the motion relating to the Governor's Address moved by Shrimati Komol Kumari Barua, the following be added :—

'But it is regretted that Governor's Address fails (i) to indicate any concrete effective steps his Government might propose to take to put a stop to the repeated Pakistani firings on Assam border and to recover possession of Assam village—Tukergram now being held by Pakistani forces illegally.

(ii) To hold out any hope that his Government would make an earnest endeavour to bring about the integration of North-East Frontier Agency and Naga Hills Tuensang Area with Assam.

(iii) To appreciate the great hardships caused to the people by soaring cost of living and the growing disparity of prices between agricultural and industrial commodities, and as a consequence, did not mention any measures to arrest the upward trend of prices, particularly of manufactured goods”.

Shri DURGESWAR SAIKIA (Thowra): মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ৰাজ্যপালৰ ভাষণত আমাৰ ৰাজ্যখনৰ নিয়মৰে বিবিলাক নীতি ব্যক্ত কৰিছে তাৰ বাবে তেখেতক ধন্যবাদ জনাওঁ আৰু সেই নীতি বিলাক সমৰ্থন কৰোঁ। তেখেতৰ ভাষণৰ পছিয়া ছোৱাতে পাকিস্তান আৰু নগাঘৰখন সমস্যাতলৈ বিবিলাক কথা কলে আৰু সেই সমস্যাৰ সমাধানৰ কাৰণে যি ব্যৱস্থাৰ কথা উল্লেখ কৰিলে তাৰ বাবে চৰকাৰৰ উদ্যম আৰু কাৰ্য্য প্ৰশংসনীয়। আৰু এই সমস্যাৰ পৰা বাতৰি হাত মানি পাবি তাৰ বাবে যেন চৰকাৰে বিশেষ ব্যৱস্থা অৱলম্বন কৰে। ৰাজ্যপালৰ ভাষণত আমাৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ বৈদেশিক বি নীতি আৰু আমাৰ কাৰ্ণেছৰ যি অস্থায়ী নীতি সেই নীতিৰ লগত খাপ খুৱাই সমস্যা সমাধান কৰাৰ প্ৰতিও সদনৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰে। ৰাজ্যৰ সকলো-বিলাক সমস্যা অতিক্ৰম কৰি যাতে ৰাজ্যবাসী সকল আৰু সীমান্তবাসী সকল একেলগে স্বাধীনতাৰে থাকিব পাৰে তালৈ যেন চৰকাৰে বিশেষ দৃষ্টি ৰাখে।

ইয়াৰ পিচত আমাৰ দেশৰ ৰাইজৰ ভৱিষ্যত উন্নয়নৰ কাৰণে বিভিন্ন বিষয়ৰ বি-বিলাক নীতি চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰিছে সেইবিলাক বাস্তৱিকতে প্ৰশংসনীয় হৈছে আৰু আশা কৰোঁ চৰকাৰে এইবিলাকৰ প্ৰয়োগ কালত বিশেষ চকু ৰাখিব।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় নই মাননীয় ৰাজ্যপাল ডাঃ বীৰেন্দ্ৰ ভাষণত বিবিলাক বিষয়ে কোৱা হৈছে তাৰ আটাইবিলাক আলোচনা নকৰি মাত্ৰ দুই এটা বিষয়তে আলোচনা কৰিম। সেইটো হৈছে ভূমি সংস্কাৰ নীতি। এইটো কোৱাওঁ নই কৰিব নোৱাৰে যে, স্বাধীন-নত্যাৰ পিচৰেপৰা আজিলৈকে এই দুই বছৰৰ ভিতৰত আমাৰ চৰকাৰে ৰাইজৰ উন্নতিৰ হকে বহুতো কৰ্ম-পদ্ধতি হাতত লৈ বহুতো ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ি গৈছে। কিন্তু যোৱা ১০ বছৰৰ ভিতৰত জনসংখ্যা যিদৰে বাঢ়িছে আৰু বহিৰাগতৰ সংখ্যা যিদৰে বাঢ়িছে তাৰ ফলত আমাৰ দেশত যিবোৰ সমস্যাৰ উদ্ভৱ হৈছে, সেইবোৰৰ ভিতৰত নিবনুৱা সমস্যা প্ৰধান। এই নিবনুৱা সমস্যা সমাধান কৰিবৰ বাবে পৰিকল্পনা আয়োগে যি দ্বিতীয় পৰিকল্পনা কৰিছে তাত জনসংখ্যাৰ বাবে আৰ্থিক অৱস্থাৰ উন্নতি হয় তাৰ ব্যৱস্থা কৰাটো বিশেষ উল্লেখযোগ্য। এই প্ৰসঙ্গত যোৱা বছৰ চিলাচংগত গ্ৰহণ কৰা ভূমি-নীতি

আৰু নাগপুৰ কাংগ্ৰেছ অধিবেশনত গ্ৰহণ কৰা ভূমিনীতিৰ প্ৰস্তাৱ আৰু আমাৰ চৰকাৰৰ ভূমিনীতি উদ্ভৱ হৈছে। আমাৰ কাংগ্ৰেছৰ নীতি আজি গোটেই পৃথিৱীৰ বাহুসমূহে প্ৰশংসা কৰিছে। আমাৰ জনসাধাৰণৰ আৰ্থিক অৱস্থা উন্নত কৰিবলৈ হলে দেশৰ খাদ্য উৎপাদন বঢ়াবলৈ হলে আৰু আৰ্থিক নিৰৱতা সমস্যা সমাধান কৰিবলৈ হলে ভূমি বিতৰণেও বাজ্যক যথেষ্ট পৰিমাণে সহায় কৰিব।

শিল্প ক্ষেত্ৰত আমি বৰ পিচপৰা। শিল্পৰ ভিতৰত মাত্ৰ চাহ শিল্পইহে আছে আৰু ইয়াে এটা পুৰণি শিল্প। কোনো নতুন শিল্প গঢ়ি উঠা নাই। শিল্প প্ৰতিষ্ঠাৰ কাৰণে আমাক যথেষ্ট পুঁজি আৰু কাৰিকৰ আহৰণ কৰিব লাগিব। নতুন নতুন শিল্প গঢ়িবৰ কাৰণে এনে আঁচনি কৰিছে আৰু সোনকালে কিছু শিল্প যে গঢ়ি উঠিব তাত সন্দেহ নাই।

যোৱা বছৰ বাজেট অধিবেশনত বাজ্যৰ মঞ্জীয়ে দিয়া ভাষণৰ পৰা গম পালো যে আমাৰ অসমত ২০ লাখ মাটিহীন মানুহ আছে। আৰু চৰকাৰী ঘোষণা মতে ১৯৫১ চনৰ পিয়ল মতে জনসংখ্যাৰ শতকৰা ১৫ ভাগ। এই মাটিহীন মানুহ বোৰক মাটি দিয়াৰ বাবে চৰকাৰে যি আইন প্ৰণয়ন কৰিছে, সেই আইনৰ মেৰপাকত আৰু অন্যান্য কাৰণতো এই সমস্যা সমাধান কৰিব পৰা নাই। ১৯৫৭ চনৰ পিছৰপৰা আজিলৈকে শিল্পাগৰত এবিধাও মাটি মাটিহীন মানুহক দিয়া হোৱা নাই। বৰপাত্ৰ মধুনাপুৰ, কানুবাৰী আটলি, দৰা, হিৰিংজান, বাজ্যমাই বাগিছাৰ প্ৰায় পাচ হেজাৰ বিঘা মাটি দিয়াৰ কাৰণে যি প্ৰস্তাৱ প্ৰায় দুবছৰৰ ভিতৰত লোৱা হৈছিল, সি আজিও সেই অৱস্থাতে আছে। কিন্তু অসমত এতিয়াও যি মাটি আছে, সেই মাটি শৃঙ্খলাবদ্ধভাৱে আৰু নিৰ্দিষ্ট সময়তৰ ভিতৰত বিতৰণৰ কাম শেষ কৰিব লাগে। খাল, লোং আদিতো যি পৰিমাণৰ মাটি বিতৰণ সম্ভৱ হয় সেই মাটিৰ বিতৰণো সোনকালে কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। এই প্ৰসংগতে আৰু কওঁ যে আমাৰ ভৱিষ্যতে পৰিকল্পনাৰ কাৰণেও যথেষ্ট মাটি লাগে। গতিকে জিলাধিপতি আৰু মহকুমাধিপতি সকলে প্ৰকায়ত আৰু মুখিয়াল লোক সকলৰ লগত আলোচনা কৰি যি পৰিমাণৰ মাটি খুলিব লাগে, সেই পৰিমাণৰ মাটি সোনকালে খোলাৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। তাৰোপৰি চাহ বাগিছা বোৰত যি পতিত মাটি আছে সেই মাটিও অন্ততঃ ২য় পৰিকল্পনাৰ শেষত অধিগ্ৰহণ কৰি বিতৰণ কৰি শেষ কৰিব লাগে। নহলে বাগিছাৰ মালিক সকল মাটি দিয়াৰ ভাৱত আৰু নাই। অলপতে আমাৰ মুখ্য মঞ্জীয়ে মালিকৰ লগত কৰা চুক্তিৰ দ্বাৰাইও মাটি পোৱাৰ বিশেষ আশা কৰিব নোৱাৰি। কাৰণ মাটি দিয়াৰ ক্ষেত্ৰত মালিকে চৰকাৰ আৰু বাইজৰ লগত বৰ্তমান সহযোগ দেখুৱাবা নোখোজে। তাৰোপৰি যি formula লৈছে সেই formula কিমান ওলুঙ হৈছে সেই বিষয়েও ভালকৈ যেন ভাবি চাই। যিটো মন্থৰ গতিত মহকুমাধিপতিসকলে মাটি অধিগ্ৰহণ কৰিবলৈ লৈছে, তাৰ দ্বাৰা মাটি অধিগ্ৰহণ কৰি বিতৰণ কৰাটো আশা কৰিব নোৱাৰি আনকি ১৯৫৩ চনৰ পৰা তামোলবাৰী বাগিছাৰ ১০০ বিঘা মাটি অধিগ্ৰহণ কৰাৰ যি ব্যৱস্থা হৈছিল আৰু কোম্পানীৰ ফালৰপৰাও দিবলৈ মান্তি হৈছিল, সেই মাটিৰ লিষ্ট চৰ-ডেপুটীয়ে স্থানীয় মুখিয়াল লোকৰ লগত আলোচনা কৰি সংগ্ৰহ কৰা হল—আৰু ভূমি উপদেষ্টা বোৰ্ডত ১৮-১২-৫৭ তাৰিখত অনুমোদন হল—মাটি দিয়া লোকসকলে ক্ষতিপৰণৰ টকা ক্ৰেজাৰীত জমা দিলে, কিন্তু মহকুমাধিপতিৰ অফিচৰ পৰা ৪।৫ মাহেও মেনেজাৰক জনাই অধিগ্ৰহণ নকৰাৰ হেতু লৈ মেনেজাৰে বাগিছাৰ বনুৱাক দখল ঘূৰাই দিয়াৰ ফলত কেনে পৰিস্থিতি হব পাৰে, মঞ্জী মহোদয়ে যেন ভালদৰে ভাবি চায়। আজি আমাৰ চৰকাৰৰ কামবোৰ টনা-আজোৰা আৰু হেমাৰি হৈছে। সেই কাৰণেই আজি ভূমিহীন মাটি দিয়াত অন্তৰায় ঘটিছে। তাৰ বাহিৰেও বহুতো বাগিছাৰ মাটি গাৱলীয়া খেতিয়কে অনেক যুগ ধৰি খাই আছে। মালিক সকলে মাটি যোৱাৰ ভয়ত সেই খেতিয়ক সকল অনেক হাৰাশাস্তি কৰিছে। এইবোৰ কথাবোৰ মীমাংসা এটা নিৰ্দিষ্ট তাৰিখৰ ভিতৰত সমাধা কৰিব লাগে। তাৰ বাহিৰে আধিয়াৰ আইনৰ দ্বাৰা বাইজে যাতে সকাহ পায়,

সেই বিষয়ে চৰকাৰে প্ৰচাৰ আৰু অধিক conciliation বোৰ্ড গঠনৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। তাৰোপৰি নিৰৱা আৰু কেণ্ট নথকা মাটিৰ মালিকৰ ক্ষেত্ৰত আইনত সকাহ দিব বাবে চিন্তা কৰা দৰকাৰ। নীতি হিচাপে যে কৰিব নোৱাৰি তাৰ মানে নাই, কাৰ সৰ্ব্বোচ্চ পৰিমাণ (ceiling) আইন মতে ৮ বিঘাইলৈকে মাটিহীন বুলিছে—তেনেই আধিব বিষয়েও তেনে স্বত্ব থকা দৰকাৰ। তাৰোপৰি আজিকালি আধিয়াৰ সকলে হিচাপে সুবিধা পাব লাগিছিল, সেইদৰে পোৱা নাই। কাৰণ প্ৰচাৰ আৰু সংগঠন অভাৱ। আমাৰ প্ৰাদেশিক কাংগ্ৰেছ সভাপতি, মাননীয় শ্ৰীমহেশ্বৰমোহন চৌধুৰীৰ সভাপতিত্বত যি বহু প্ৰচাৰ হল তাৰ দ্বাৰা আধিয়াৰ সকল কিছু জাগৰিত হৈছে। গতিকে আৱশ্যক হলে যেনেকৈ গাৰ্ভৱক্ষী বাহিনী আদি সংগঠনে চৰকাৰক যি সহায় কৰিছে তিক তেনেদৰে Land reform অথবা বে-চৰকাৰী সংগঠনৰ আৱশ্যক।

আমাৰ দেশৰ খাদ্য সবহ উৎপাদন কৰিবলৈ হলে, বেদখলকাৰীক উচ্ছেদ কৰিব লাগিব। এজন মাটিৰ মালিক য'ত দহ মোণ ধান কৰিব পাৰে বেদখলকাৰীয়ে তাত ৫ মোণ ধানো কৰিব নোৱাৰে, কাৰণ বেদখলকাৰীৰ মনত সদায় এটা ভয়ৰ ভাৱ থাকে। আমাৰ কৰেটে বিজাৰ্ডতো বেদখলকাৰী যথেষ্ট পৰিমাণে আছে। গতিকে মাটিবোৰ যদি এনেদৰে বেদখলকাৰীক খাতিবলৈ দিও, তেন্তে আমাৰ জাতীয় উন্নয়নৰ বাবে তৰিঘাত পৰিকল্পনা কৰাত অন্তৰায় হ'ব আৰু সবহ শস্য উৎপাদনতো বাধাটো জন্মাব।

মই কওঁ, যে যিবিলাক মাটি আমাৰ বাপুৰ কামৰ বাবে আৱশ্যকীয় সেই মাটি বাৰি যি অধিক মাটি আছে সেই মাটি দখল দিয়ক, কিন্তু যি মাটি আৱশ্যকীয় তাৰপৰা কঠোৰ নীতিৰে বেদখলকাৰী উচ্ছেদ কৰিব লাগিব। Planning commission এ আমাৰ ইয়াত শতকৰা ৩৩ ভাগ কৰেটে থাকিব লাগে বুলি অনুমোদন কৰিছে; কিন্তু বৰ্তমান আমাৰ ২১ ভাগবো কম আছে। এইটো বিশেষ ভাবিবলগীয়া কথা। আনহাতেদি যিবিলাক মাটি চৰকাৰে বিতৰণ কৰিব, সেইবিলাক মাটি বিতৰণত চৰকাৰ খবতাকিবয়া হ'ব লাগে শিৱসাগৰৰ মাতিৱাৰী গুজ্জিগুৰ পৰা বানবিধস্ত গড়াখহনীয়া লোকক ২৮-২-৫৮ তাং ২০০০ বিঘা মাটি খুলি দিয়াৰ বাবে উপদেষ্টা কমিটিয়ে অনুমোদন কৰিছিল। সেই মাটি বানপানী বিধস্ত মানুহৰ কাৰণে দিয়াৰ কথা আছিল। কিন্তু সেই মাটি আজিলৈকে চৰকাৰৰ পৰা অনুমোদন পোৱা নাই। যিবিলাক মাটি খুলি দিয়াৰ কথা আছে সেই বিলাক মাটি দিয়াৰ ২।৩ বছৰ লাগি যায়। ইয়াৰ বাবে ৰাইজৰ দুৰ্গতিৰ বিষয়ে সহজে অনুভৱ কৰিব পাৰি। তদুপৰি আধিয়াৰ আইন যিখন হৈছে সেই আইন খনৰ যি ভাৱে প্ৰচাৰ হোৱা উচিত আছিল তেনেদৰে হোৱা নাই। চৰকাৰৰ কাৰ্মবিলাক পলম হলে ৰাইজৰ অশেষ অসুবিধা ঘটে। এই বিষয়টোৰ প্ৰতি চৰকাৰে বিশেষ মন দিব লাগে। যিখন আধিয়াৰ আইন কৰিছে সেই আইন conciliation বোৰ্ডতে হৈছে; কিন্তু এই আইনত ভালেখিনি আসোৱাহ আছে। ৭ বিঘা মাটিকৈ সকলোকে দিব লাগে আৰু ৫ অংশ মালিকৈ পোৱাতো ঠিক আছে, কিন্তু ইয়াৰ ভিতৰতো বহুতো চাবলগীয়া চিন্তা। কাৰণ ইয়াত এটা কথা দেখিছো, আজি আমি landless কৰিছো কাৰ? কিন্তু ceiling দিছো ৮ বিঘা, কিন্তু যাব ৫০ বিঘা আছে তাৰ পৰা কাটি ৪২ বিঘা কাটি সমানটো কৰা নাই। গতিকে এই ধাৰাটো সংশোধন কৰিব পাৰে নেকি? এই কথা চৰকাৰে বিবেচনা কৰে যেন।

চৰকাৰে মাটিৰ আইন কৰিলেই, কাম হ'ল বুলি ভাবিব নালাগে। কাৰণ চৰকাৰৰ যত্ন বিনোৱাজীৰ ভূমি দান যত্নৰদৰে মানুহৰ মন আকৰ্ষণ কৰিব নোৱাৰে গতিকে চৰকাৰে এটা বেচৰকাৰী সংগঠনৰ কথাও যেন ভালদৰে ভাবি চায়। তাৰোপৰি খেতিয়ক সকলৰ মাজত যি খহুৱা যোৱাৰ নিয়ম আছে, সেই নীতিও ভাবিবলগীয়া। মাটিৰ মালিকৈ খহুৱা যোৱা লোকৰ পৰা পূৰ্বত ৮০/৯০ টকালৈকে লয়। গতিকে, ইয়াৰ বাবেও ব্যৱস্থা কৰা নিতান্ত যুগুত।

গতিকে চৰকাৰক কওঁ, যেন চৰকাৰে ৰাজ্যত নাটহীন লোকক মাটি দিবৰ বাবে যি পৰিমাণ মাটি আছে সেই মাটিৰ খৰতকীয়া এটা তদন্ত কৰক আৰু ২য় পৰিকল্পনাৰ শেষতে যাতে সেই মাটি বিতৰণৰ কাম যাতে শেষ হয়, তাৰ বাবে ও ব্যৱস্থা কৰক।

শেষত ৰাজ্যপালৰ ডায়নাৰ মিছিলক নীতিৰ কথা উল্লেখ কৰিছে, তাৰপ্ৰতি ধন্যবাদ জনাওঁ আৰু শ্ৰীমতী কমলকুমাৰীয়ে উৎসাহ পৰা ধন্যবাদ প্ৰস্তাৱ সমৰ্থন কৰে।

জয়হিন্দ

Maulavi TAJUDDIN AHMED (Tarabari): Mr. Speaker Sir, while discussing the address of the Governor, I want to know whether there is any policy of the Government regarding the eviction. In his address at page 6, the Governor has stated "My Government is also taking measures to check encroachment on grazing and other reserves and evict encroachers." But while doing this eviction there should be some policy. My suggestion is that no body should be allowed to enter into the reserved area and if entered they should not be allowed to live there more than six months. If those encroachers are landless and river eroded people then they should be rehabilitated in some Khas area or a portion of reserved area should be dereserved for those deserving persons. But at any rate they should not be allowed to live in the reserved area more than six months without any authority. But in the field what we see actually. Land less and river eroded people are allowed to live in the reserved area for 10 years or 15 years and then they are suddenly evicted. They are not given land for their rehabilitation though they are landless or river eroded settlement holders. When they are evicted as they have no land on earth, they will certainly go from one reserve to another and they will again be evicted from that place also. Hence the problem is not solved. Deserving persons should get some land at least for their homesteads and when they are living in certain place more than 5 years they should not be evicted without giving alternative land in some other place. Moreover on many occasions the eviction officers have been doing injustice to many people. I shall inform this House about some mishappenings done in Barpeta subdivision recently while evicting encroachers from Fulara P.G.R.

Villages Jaipur Pathara, Chatla N. C., Kismat Manivari and Tarakandi are on the northern boundary of the Fulara P.G.R. While recently the unauthorised encroachers from the Fulara P.G.R. were evicted about 27 families of these Jaipur Pathara, Chatla N. C., Kismat Manivari and Tarakandi

were evicted I say through mistake. This Fulara P. G. R. was demarcated 10 times and eviction was done 12 times since 1929 and in all these 12 times these 27 families did never fall within the P.G.R. they were always outside the reserved area. In 1929 the demarcation was made by Shri Bihuram Deka, in 1936 demarcation of the area was done by Satveswar Das, Mondal and his party. In 1942 demarcation was made by Bhabani Prasad Talukdar, in 1944 demarcation was made by Rajendra Ram Deka, in 1946 by Abdul Latif Kanungo and in 1947 demarcation was made in the presence of Rupnath Sinha, S.D.C., Grazing Superintendent Azizur Rahman was also present. In 1949 demarcation was made by Abdul Latif Kanungo and in 1951 demarcation was again made. Now in all these times Sir, these 27 families never fall within the reserved area. Since 1929 eviction operations were done 12 times and these 27 families were never evicted. Now the mighty Brahmaputra has gone through this P.G.R. So it has now become very much difficult to demarcate the boundary of the P.G.R. Fulara P.G.R. is within Bagbar Mauza and in this Mauza there are still khas lands. While the boundary of the P.G.R. was demarcated in the year 1929 since then bonafide cultivators occupied the khas lands in these Chatla N.C., Kismat M. N. C., Jaipur Pathar and Tarakandi. Though these villages are on the boundary of the P.G.R. the land fall outside the boundary of the P.G.R. So they got annual patta for about 500 bighas and for the rest they filed the Kabula petitions for settlement. Recently one magistrate went from Barpeta to evict the people, so called encroachers, and he took with him two unpassed, unexperienced and untrained Mandals who could not point out the boundary properly and they shifted the boundary about half a mile towards north. By doing this about 500 bighas of patta land and about 300 bighas of khas land were included in the reserved area. The eviction officer, without checking the boundary line properly and without giving any notice to these persons, without starting any eviction case, evicted them suddenly from the khas lands and he has suggested to evict the patta holders after cancelling their pattas. This area, Sir, of which I am speaking did never fall within P.G.R. It now fall within the P.G.R. These people should not be evicted before giving them land elsewhere, since they are there for 25 to 30 years. If they have no place where ill they go ? They will be in the most precarious condition.

Now, Sir, regarding the problem of refugees, I would like to say a few words, so far it relates within my subdivision of

Barpeta. For the rehabilitation of the refugees about 25,744 bighas and 4 Lechas of Government Khas land were reserved by the Deputy Commissioner in the Bagbhar Reserve. Before it was done a report was called for from the S. D. C. or the Officer at Barpeta, as to whether the land was Khas and vacant. Although non-refugee people were in possession of some portion of the land for 20 to 25 years, although they were the fit persons to get the settlement and were landless, they were left out of consideration and orders were passed to reserve the land for the refugees. It is a strange matter that in many cases the non-refugees were in occupation of the khas land for 20 to 30 years each family having about 15 to 20 bighas under their possession only got 2 to 3 bighas and the rest of the land has been included in the refugee reserve area. This is not at all economic holding and in this way they are made landless. If they are given only 2 to 3 bighas of land how will they be able to save themselves and their families. Sir, we have full sympathy for the refugees. They should be given land for their rehabilitation, but at the same time the non-refugee people should not be made homeless and helpless, specially when they are occupying the lands for 25 to 30 years. They also got the due orders and pattas for settlement of the land under their possession. Now, if they are evicted they will surely come back and occupy the land whether it is V. G. R. or P. G. R. because they have no shelter under the sun. Thus the problem will not be solved rather it will increase more and more. Here I would like to mention that in the village near Pachim Deoldi near Baghar about 400 bighas of land which were under the occupation of the non-refugee people and which is not within the Refugee Reserved area have been settled with the refugees. This whole area has been settled with the refugees and the refugees after getting the orders of settlement have formed unlawful assembly and they have started the eviction operations themselves, and for this reason troubles are going on in this area. S.D.O. Barpeta has taken proper care to maintain peace. But the tension is there. I cannot blame the refugees or non-refugee people of Bagbar for all these troubles. For these troubles only the Officers are responsible.

Sir, to solve the refugee problem of Bagbar scheme I suggest few points as follows:

1. Non-refugee people who were occupying the lands since before the reservation was made and now fall within R.R. Area. If they are landless and deserving persons they

should not be evicted from those lands before giving them alternative land or the lands they are occupying in the refugee reserve area should be deserted and settled with them and the refugees should be given land at other places if necessary by dereserving some portions of P.G.R. or V.G.R. To rehabilitate the refugees not a single deserving landless person should be evicted. By doing this we shall face more problems and the refugees will be the enemy to these people. They will misunderstand each other. We must try to bring friendship between the refugee and non refugee people. So that they may live side by side cordially.

2. Settlement orders for the lands to the refugees which fall outside the refugee reserve area in Pachim Dewedi village which is under the occupation of the non-refugees, these settlement orders should immediately be vacated.

3. Some responsible officers should be there in the field to settle up some matters locally.

4. Permanent boundary should be given in the boundary of the refugee reserve area.

If the Government is sincere to solve the refugee problem of Bagbar then I hope Government will consider these points.

Next I came to the question of rehabilitation of the river eroded people. Formerly there was no embankment on both sides of the Brahmaputra; now there is an embankment and so the current of the Brahmaputra has become stronger and due to this there is more erosion every year. As a result many families, specially within Hajo, Tarabari and Jania constituency, have become homeless and helpless. But up to this time not a single family has been rehabilitated by the Government. Within Hajo constituency there are some villages names Nos.1,2,3 Bhelangimari, Bagnapeta, N. C. Balachar, Lautali. These villages are on the Northern side of the Brahmaputra and on the southern side of these villages just on the other bank of the river is the Bhagnamari P.G.R. These villages have been eroded since the last 8 years on this side of the river raising the riverbed on the other side. So the area of the P.G.R. has become more than the double together with Khas land raised due to the erosion of these villages. These villagers are now homeless and helpless. Government can at least rehabilitate them on the Khas portion of this Bhaganmari P.G.R. Government has not yet been able to

draw up any plan or policy to rehabilitate these people and as a result they are undergoing endless miseries. I request the Government that these people should be given at least homestead lands to settle down. Unfortunately nothing has been done to rehabilitate these people. So I am pointing this out to our Government.

With these few words, Sir, I resume my seat.

Shri SARBESWAR BORDOLOI (Titabar): মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, যোৱা ২৪ ফেব্ৰুৱাৰীৰ দিনা মাননীয় ৰাজ্যপাল মহোদয়ে যি ভাষণ দিলে সেইভাষণৰ অভিনন্দন জনাই শ্ৰীমতী কমলকমাৰী বৰুৱাই যিটো প্ৰস্তাৱ এই সদনত দাঙি ধৰিছে মই সেই প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰিছোঁ। এইবাৰ ৰাজ্যপালৰ ভাষণত আৱশ্যকীয় আৰু জৰুৰী কথাৰ উল্লেখ আছে আৰু ভৱিষ্যতৰ আঁচনিবোৰ ইচ্ছিত দিছে। এই প্ৰসংগত মই জনাওঁ যে নগা পৰ্ব্বতৰ শাসন অসমৰ পৰা ফালি লৈ ভাৰত চৰকাৰৰ পোনপটীয়া শাসনৰ অধীনত থাকিবলৈ দিয়া হ'ল, সিহিনাৰ পৰাই নগা পাহাৰৰ ভিতৰত কি হৈছে নেজানো। ভাৰত চৰকাৰে নগা সকলৰ স্বাৰ্থ এটা জাতীয় মিলিচিয়া অৰ্থাৎ নেচনেল গাৰ্ড গঠন কৰিছে। ইউনিফৰ্ম পিন্ধা এই মিলিচিয়া বা নেচনেল গাৰ্ডসকল ভৈয়ামলৈ নামি আহি শিলদুৰী গাঁওত বহুত উৎপাত কৰিছে। দুৰ্দশাগ্ৰস্ত ৰাইজে এই এই সংবাদ গড়জানৰ মিলিটোৰী কেম্পত খবৰ দিয়া স্বত্তেও মিলিটোৰীয়ে কোনো সহায় নেপালে। ফলত অন্যান্য বন্ধ লুটপাত কৰাত লগতে হাতী এটাও নগা সকলে লৈ গৈছিল পিচদিনা এশ টকা জৰিমনা লৈহে হাতী ঘূৰাই দিছে। এতিয়া কথা হৈছে যে ভাৰত চৰকাৰে গঠন কৰা এই বাহিনীবোৰে ভৈয়ামৰাগীক কিয় উৎপাত কৰিছে? তেওঁলাকৰ ভিতৰত কোন লয়ল আৰু কোন ডিচলয়ল কোৱা বৰ টান।

যোৱা ১৮ ফেব্ৰুৱাৰীৰ পৰা Police out post উঠাই দিলে, বিশেষকৈ সোণোৱাল আউটপোষ্টটো ২০ ফেব্ৰুৱাৰীত নগাজাংকা আৰু নাগিনীজান বাগিছাত নগাৰ উৎপাত আৰম্ভ হ'ল। নগাজাংকা বাগানৰ হস্পিতালত পৰি থকা ১৩ বছৰীয়া বেমাৰী ছোৱালী এজনী নগাই ওলিয়াই হত্যা কৰিছে আৰু হস্পিতালৰ বেমাৰীক তাত দিবলৈ যোৱা ১৭ বছৰীয়া ছোৱালী এজনীকো নগাই ওলিয়াই হত্যা কৰিছে। লগতো আৰু ৫ জন আহত হৈছে। সেই বাগানৰ হেড ফিটাৰ শ্ৰীজীৱন বৰুৱা এতিয়াও হস্পিতালত শোচনীয় অৱস্থাত পৰি আছে। স্থানীয় মহাজন শ্ৰীতাৰিণী চৰণ দত্ত আৰু বাগানৰ বেঞ্চাৰ শ্ৰীযুত যমুনালাল মালপানীৰ সোকান নিৰ্গম ভাৱে লুট কৰি ১০।১২ হেজাৰ টকাৰ সম্পত্তি আৰু টকা লুট কৰে। সেই দিনাই নাগিনীজান বাগানৰ বজাৰ চলি থকা অৱস্থাতে নগাই লুটপাট কৰে। বাগানৰ মহাজন, মদৰ মহল আদি লুটপাট কৰিছে। মহলদাৰে জৰিমনা দিহে মাৰি যাব পাৰিছে। ইয়াৰ পৰা আজি ক'ব নোৱাৰি যে নগাৰ উৎপাতৰ শাম কাটিছে। অতীজৰে পৰা তেওঁলোকে ভৈয়ামত উৎপাত কৰি আহিছে। গতিকে আউটপোষ্ট বোৰ উঠাই দি কিয় জন-সাধাৰণৰ হানি কৰিছে? আজি নগা সকলক ভৈয়ামলৈ অহা যোৱা কৰি বেপাৰ কৰিবৰ বাবে পাচ দিয়া হৈছে। ফলত নগাসকল বেপাৰ কৰিবলৈ ভৈয়ামলৈ নামি আহিছে আৰু প্ৰতি দেওবাৰে দক্ষিণ হেঙাৰ আদি হাটৰ পৰা শ শ গৰু লৈ গৈছে। ভৈয়ামত আহি অত্যাচাৰ কৰা নগা সকলক ভৈয়ামলৈ আহিবলৈ পাচ দিয়া বন্ধ কৰিব লাগে বুলি মই ভাবো। এই বিষয়ে ভাৰত চৰকাৰে বিশেষভাৱে চকু দিব বুলি আশা কৰিছোঁ।

নগাই গাঁওত উৎপাত কৰা সম্বন্ধে গড়জানৰ মিলিটোৰীক খবৰ দিয়া স্বত্তেও কিয় তেওঁলোকে সহায় নকৰিলে? এই উদাহৰণে মিলিটোৰী কথা উদ্দেশ্য তেনে ব্যৰ্থ

কৰা নাটেনে? ই এটা বিশ্লেষণ কৰিব নোৱাৰা কথা। সেই কাৰণে মই আমাৰ চৰকাৰক জনাও যেন এই কথা ভাবত চৰকাৰৰ দৃষ্টিগোচৰ কৰক আৰু ইয়াৰ ভাৱ তদন্ত আৰু বিচাৰ কৰক।

১৯৫৬ চনৰ শেষ ভাগত এই অসন্তোষৰ বেচি হৈছিল। মৰাৰ উৎপাতৰ মানুহে ঘৰ-বাৰি এৰি পলাইছিল। সেই সময়ত ৰাইজৰ বিতৰ কতিয়াকৈ হৈছিল। এতিয়া নতুনকৈ পুনৰ পৰিস্থিতি যেনেকৈ হৈছে তালৈ চাই যদি গৱৰ্হমেন্টে নীচু কৰোৱা বাতৰা অৱলম্বন নকৰে তেন্তে পুনৰ যদি বেতিয়ক আৰু বাগিছাৰ বনৰা সকল পলাই যাবলগী হব তেন্তে পৰিস্থিতি বিষম হব। খাদ্য শস্য আৰু চাহৰ উৎপাদনত ব্যাঘাট হব। ৰাইজৰো অশান্তি আৰু দুৰ্দশা হব। মই চিন্তিলে অহাবেপৰা বহুত টেলিগ্ৰাম পাই আছো। চেৰেং আৰু মাজনে আৰু নাওজান বাগিছাৰ মজদুৰে খুব ভয় পাইছে। কাৰণ ১৯৫৬ চনত এটা নগা তাত মৃত্যু হৈছিল।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই আৰু এটা বিশেষ কথাৰ প্ৰতি মনৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব গৈছো। আমাৰ প্ৰথম পৰিকল্পনা শেষ হৈ মূৰ পৰিকল্পনাৰ মাজ পালেগি। আমাৰ চৰকাৰ আৰু এই মনৰ মৰ্য্যাকলে এতিয়াৰ পৰাই সমগ্ৰ তৃতীয় পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাৰ সৰ্বতোমুখী আঁচনি প্ৰণয়ন কৰা আৱশ্যকীয় হৈ পৰিছে। তৃতীয় পাচ-বছৰীয়া পৰিকল্পনাৰ সম্পূৰ্ণ ৰূপে কাৰ্য্যকৰী হবলৈ আমাৰ সকলো জনগোষ্ঠাৰ সহযোগিতা লাগিব। তাকে মনত ৰাখি এই বৰ্ত্তমানী পৰিকল্পনা ৰচনা কৰিব লাগিব। ভাৰতীয় ৰাষ্ট্ৰীয় সমাজবাদী ৰাষ্ট্ৰ গঠনলৈ ওলাইছে—এই ৰাষ্ট্ৰত পুঁজিপতি সকলক প্ৰাধান্য নিদিয়াকৈ সমাজবাদী আৰ্হিত পুঁজিগঠন কৰিছে অসমত শিল্প প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ যত্ন কৰা উচিত।

আমাৰ বৰ্ত্তমানী বান্ধু গাঁৱৰ Co-operative sugar mill এ আমাক এটা নতুন বাট দেখুৱাই দিছে। মই ভাবো অসমত এনে আৰু বহুতো বৃহৎ শিল্প হব লাগে। এই শিল্পবোৰ পুঁজিপতিৰ সহায় মোলোৱাকৈ সমাজবাদী ভিত্তিত কৰিব লাগে। ইয়াৰ কাৰণে ৰাষ্ট্ৰ আৰু জনগোষ্ঠাৰ সহযোগিতা লাগিব। গতিকেই এই দেশত সমাজবাদী ৰাষ্ট্ৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰি লৈ সমৰ্থ পদ্ধতিৰে বৃহৎশিল্প স্থাপন কৰিব লাগে। আজি অসমৰ চাহ বাগিছাবিলাকত মানা ধৰনৰ বেমেজালি চলি আছে। দেশত শিক্ষিত আৰু আন আন সকলৰ নিঃসুৰা সমস্যা এটা বিষম সমস্যা হৈ পৰিছে। এই সমস্যা গোটেই অসমৰ সমস্যা। চাহ বাগিছাৰ কামত অসমৰ শিক্ষিত লোকে স্থান পোৱা নাই। গতিকে অসমৰ চাহ বাগিছাবিলাক সমৰ্থ ভিত্তিত প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ ব্যৱস্থা লব লাগে। আজি দেউগাঁৱৰ চেনিৰ কল অসমৰ ৰাইজৰ হাতলৈ আহিছে। সমাজত এই শিল্পৰ অধিপতি। এইদৰেই আমাৰ সম্ভাৱ্য শিল্পবোৰ আৰু বৰ্ত্তমানৈ থকা শিল্পবোৰ সমাজবাদৰ আৰ্হিত সংগৃহীত পুঁজিৰ হাতলৈ আনিবলৈ যত্ন কৰাৰ ভাব অসমৰ জনগোষ্ঠাৰ আৰু অসম চৰকাৰৰ। অসমৰ Tea Plantation Providant Fund পুঁজিত ১০ কোটি টকাৰ এটা পুঁজি সংগৃহীত হৈছে। এই পুঁজিটো সমাজবাদৰ আৰ্হিত সংগঠিত পুঁজি। ঠিক এনে ধৰণে অসমত যদি পুঁজি সংগঠন কৰা যায় তেন্তেহলে এই পুঁজিয়ে ৰাষ্ট্ৰ গঠনত যথেষ্ট সহায় কৰিব। মই সেই কাৰণে আশা কৰো, যে যাতে অসমত শিল্প বিস্তাৰ আৰু ওয় পৰিকল্পনাত শিল্পপ্ৰসাৰ ৰাষ্ট্ৰৰ ঘোষিত আদৰ্শত যাতে আগবঢ়াই নিব পাৰি তাৰ কাৰণে ৰাষ্ট্ৰই বিশেষ চেষ্টা কৰিব লাগে। এই নীতি কোনো কোনোৱে সমালোচনা কৰিব পাৰে, কিন্তু এই সমালোচনাৰ আজি স্থান নাই। পুঁজিবাদী শিল্পই দেশত উপাৰ্জনৰ আকাশ পাতাল ভাৱতম্যৰ সৃষ্টি কৰিব আৰু সমাজত অশান্তি হব।

বৰ্ত্তমান সমৰ্থ নীতি কাৰ্য্যকৰী কৰাত গুৰুত্ব আৰোপ কৰিবই লাগিব। ইয়াত সমালোচনাৰ স্থান নাই। ইয়াৰ ভিতৰত যিবিলাক কেবোণ আছে, তাক দূৰ কৰি সমৰ্থ নীতি কাৰ্য্যকৰী কৰিবলৈ যত্ন কৰিব লাগিব।

দ্বিতীয়তে এই সমস্যা নাটক দ্বাৰা হলে আৰি আনন্দ বাই সংগঠন কৰিব নোৱাৰে। গতিকে সমস্যা নীতত আনন্দক কেবলো আহুত তাক আঁতৰাই সমস্যা কৃষি আমাৰ ৰাজ্যত সংগঠিত কৰিবলৈ মই নিশি অনুৰোধ কৰিছোঁ। তান বাবে বাইজৰ নাজত যথোচিত পুঁচাৰ হব লাগে যে অকল সমস্যা নীতিৰে কৃষি কৰিব লাগে। খেতিৰ পৰাৰত ফিল্ড মেনেজমেণ্ট সংগঠন কৰি সাহায্যৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। গাইওঁটিয়াটক কোনো সাহায্য নাপায়। এনে ধৰণৰ সাহায্যৰহতা থাকিব লাগিব। অকল সমস্যা তিত্তিত কৰা খেতিৰ কাৰণেহে সুবিধা পাব। সেই সম্পৰ্কে একোটা কমিটি গঠন কৰি দিব লাগে, তাত official আৰু non-official উভয়ৰে সন্ধ্যা থাকিব, সেই কমিটিয়ে সাহায্য সুবিধা দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব। এনে ধৰণৰ আঁচনি কৰি সমস্যা ব্যৱস্থাৰ বহুমুখী প্ৰয়োগ কৰিব লাগে। চাৰি বাগিচা পৰিচালনা কৰাৰদৰে আগতে আঁচনি কৰি কোন তাৰিখে হাল বাব, কোন তাৰিখে ত্ৰিটি সিঁচিব তাৰ পিচত দেখিব যে আমাৰ বাইজে দেশত উৎপাদন কৰা কানত আপৰাচিত।

যদি কোৱা হয় যে বৰ্তমান নাটি পকা লোকসকলক আৰু নাটি দিলে সবহ শস্য উৎপাদনৰ কাম যথেষ্ট হব। মই কওঁ, সবহ শস্য উৎপাদন কৰাই একমাত্ৰ লক্ষ্য হব নোলাগে। ইয়াৰ জৰিয়তে নাটিহীন খেতিয়কক খেতিত নিয়োগ কৰি আমাৰ নিবনুৱা সমস্যা দূৰ কৰিব লাগিব। গতিকে, এনে আঁচনি লব লাগিব যে অকল সবহ শস্য উৎপাদনৰ কাৰণে নাটি পকা মানুহক নাটি দিব নালাগিব, উৎপাদনৰ কাৰণে মতলীয়া হৈ আৰি কোনো কাম কৰিব নোলাগিব। বৰং যিগকলে ceiling তিতৰতে নাটি খেতিয়কক ভগাই দিব লাগে। বহলে নাটিৰ মানিকক খেতি কৰিবলৈ বাধা কৰিব লাগে বাগিচাৰ মানিক সকলেও খেতিৰ অজুহাত লৈ যাতে ইচ্ছামতে নাটি ৰাখিব নোৱাৰে, তালৈ লক্ষ্য ৰাখিব লাগিব।

মই উদাহৰণ স্বৰূপে যোৰহাটৰ Manbond tea company ৰ গটীয়া বাগিচাৰ দৈজান গ্ৰাণ্টৰ নাটি ওচৰৰ গাৱঁৰ মানুহে কৃষিৰ খেতি কৰি বহু বছৰ খাই আছিল। কিন্তু এতিয়া কোম্পানীৰ মেনেজাৰে দৈজান গ্ৰাণ্টত Tractor মাৰি খেতি কৰিবলৈ লাগিছে। তেনে ধৰণৰ বিষয় বিলাকেই নাটিহীন খেতিয়কক বঞ্চিত কৰা কথা। গতিকে এনেধৰণৰে যাতে খেতিয়কক বঞ্চিত কৰি নাজিত কৰিব নোৱাৰে তাৰ কাৰণে চৰকাৰে চোকা নজৰ দিব লাগে।

মই সেইকাৰণেই এই কেইটা কথা জনলোঁ। এই বিষয়ে বিশেষ ভাৱে আলোচনা কৰি যাতে বাইজৰ উন্নতিৰ সৰ্ব্বতোমুখী আঁচনি গ্ৰহণ কৰি কামত আগবাঢ়িব পাৰে তাৰ কাৰণে চৰকাৰক অনুৰোধ জনালোঁ।

Shri SURENDRA NATH DAS (Patacharkuchi) :

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই মাননীয় ৰাজ্যপাল মহোদয়ৰ ভাষণৰ কাৰণে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰি শ্ৰীমতী কমল কুমাৰী বৰুৱাই তাৰ ওপৰত যি প্ৰস্তাৱ আনিছে তাক মই সমৰ্থন কৰিছোঁ।

ৰাজ্যপাল মহোদয়ে যি ভাষণ দাঙি ধৰিছে তাৰ প্ৰায় এক-তৃতীয়াংশত অকল আমাৰ ৰাষ্ট্ৰৰ নিৰাপত্তা আৰু সীমান্তৰ বিশৃঙ্খলাৰ কথাই উল্লেখ কৰিছে। আমি দেখিছোঁ, এই পাকিস্তানৰ শৃঙ্খলাভংগকাৰী সকলে আমাৰ অসমৰ সীমান্তত বসবাস কৰা নিৰীহ লোকসকলৰ ওপৰত নানা অত্যাচাৰ কৰি সেই লোক সকলৰ নিৰাপত্তা, শৃঙ্খলা আৰু শান্তি ভঙ্গ কৰিছে। আৰু মানুহৰ মনত আতঙ্কৰ সৃষ্টি কৰিছে। এনে অৱস্থাত সেই লোকসকলে যাতে শান্তিপূৰ্ণভাৱে বসবাস কৰিব পাৰে, তাৰ কাৰণে চৰকাৰে সমীচিন ব্যৱস্থা তৎক্ষণাত হাতত লব লাগে।

তাৰ, পিচত দ্বিতীয় পক্ষীয়ক পৰিকল্পনাত শিল্প, বাণিজ্য আদি বৃদ্ধিৰ কাৰণে যিবিলাক আঁচনি লৈছে, তাৰ তিতবত ফলান বৰ্তমান কাৰ্য্যকৰী হ'ব, সিও অনুমান কৰিব লগীয়া ।

আজি আমাৰ খেতিয়ক সকলৰ মাটি নাই । পাৰ্থমায়েন মাটিহীন খেতিয়ক সকলক মাটি দি সবছ শস্য উৎপাদনত সহায় কৰিব লাগে । যদি আমাৰ খেতিয়ক সকলক উপযুক্ত পৰিমাণে মাটি দি উন্নত ধৰণৰ খেতি পুৰণী দি সবছ শস্য উৎপাদনৰ ব্যৱস্থা অৱলম্বন কৰা নহয়, আমি প্ৰত্যেক বছৰে এই বাদা সময়ৰ সন্মুখীন হ'ব লাগিব ।

আৰু এই সন্দেহত এই সম্পৰ্কীয় আলোচনাত আশ প্ৰদৰ্শন কৰি থাকিব লাগিব । এই সময়ৰ সমাধানৰ পথত অস্থায় নহ'ব আৰু এই বিলাক সম্পূৰ্ণ অতিক্ৰম কৰিব নোৱাৰিলে ৰাইজৰ উপকাৰ কৰা ন'ব নিশ্চয় হ'ব । এইবিলাকৰ তিতবত দেখা যায়, খেতিয়ক সকলৰ খেতিৰ মাটি নাই ; খেতিৰ আহিলাপাতিৰ অভাৱ—আৰু উপযুক্ত গঁচ তেওঁলোকৰ নাই । সেই কাৰণে প্ৰথমে জমিদাৰৰ পৰা মাটি 'বিক্ৰী' কৰি বিতৰণ কৰি দিয়াৰ লগে লগে খেতিয়ক সকলক খেতিৰ আহিলাপাতিৰ নিমিত্তে উপযুক্ত পৰিমাণৰ ঋণ দিয়াৰ ব্যৱস্থা আৰু সময়মতে ঠিকভাৱে গঁচ আৰু যাৰ যোগান দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব । তাৰ পিচত—আদিয়াৰ আইনৰ বিয়য়নৰ বিলাক ভালকৈ ৰাইজৰ মাজত প্ৰচাৰ কৰাৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰে হাতত ল'ব লাগে ; কাৰণ বহুতো ক্ষেত্ৰত মাটিগিৰী সকলৰ দাবী মানিবলৈ যাওঁতে খেতিয়ক সকলে যি কিছু ধান উৎপাদন কৰে, সেইখিনি সময়মত দি নিজে বছৰটোৰ কাৰণে পথাৰ ভিক্ষাৰী হৈ পৰিয়াবৰ তাৰ বহন কৰিব লগা হয় । এনে ক্ষেত্ৰত চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা উন্নত প্ৰণালীৰ খেতি কৰিবলৈ অৱিহাৰা যোগাই উৎপাদিত শস্য দুগুণ কৰিবলৈ পথ দেখুৱাব লাগে । এনে কৰিলে খেতিয়ক সকলৰ আৰ্থিক অৱস্থা টনকীয়া হ'ব বুলি আশা কৰিব পাৰি । এই কাৰ্য্যত বিভাগীয় কৰ্মচাৰী সকলে গাৱঁত গৈ ৰাইজৰ লগত কৃষি-কাৰ্য্য প্ৰদৰ্শন কৰি উৎসাহিত কৰি তুলিব বুলি আশা কৰিলো । এই কাৰ্য্যত কিছু উপায় ঘটাবলৈ চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা ভূমি সংস্কাৰ কৰা হৈছে যদিও খেতিৰ উপযোগী কৰি তুলিব পৰা নাই । কাৰণ টেক্টাৰ দি মাটি ডাঙিছে হয়—খেতি কৰিবলৈ তাত পানী নাই । কোনো ঠাইত মথাউৰী দিয়া হৈছে কিন্তু তাত উপযুক্ত পানীৰ দং নথকাত সেই পথাৰ খেতিৰ অনুপযোগী হৈ গৈছে । সেই কাৰণে সেই বিলাক উপযোগী কৰাৰ অধিক ব্যৱস্থা চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা লোৱা দেখিলে সুখী হ'ম ।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এতিয়া শিল্প সঙ্ক্ৰমে কিছু কওঁ । শিল্প উন্নয়নৰ কাৰণে যি ব্যৱস্থা চৰকাৰে লৈছে তাৰ মাজতে আমাৰ গাৱঁলীয়া ৰাইজৰ উন্নতিৰ হকে খেতি-বাতিৰ লগতে সুগা-পলু পোছা, সূতা-কাটা আদিত মহিলা সকলে অতীজৰে পৰা বৰঙণি যোগাই আহিছে যদিও আজিৰ অৰ্থ নৈতিক পৰিস্থিতিত সি যথেষ্ট নহয় । এই বিলাকৰ লগতে পৰিপূৰক হিচাপে পশু-পালনত হাত দিব লাগে । এনে কৰিলেহে আমাৰ উপাৰ্জনৰ পথ মুকলি হয় । এই সম্পৰ্কত যিবিলাক সময়ায় প্ৰতিষ্ঠিত হৈছে, সেই বিলাকৰ সংখ্যা আৰু বেচি হোৱা দৰকাৰ । এই প্ৰসঙ্গত এইটো কথা কলে অতিৰঞ্জিত কৰা নহ'ব যে চৰকাৰৰ পক্ষৰ পৰা আদৰ্শ গাওঁ নিৰ্গাণ কাৰ্য্য হাতত ল'ব লাগে আৰু তেনে কৰিলে বাকী পিচপৰা গাওঁবিলাকৰ উন্নয়নৰ পথত ভালকৈ বৰঙণি যোগাব বুলি আশা কৰা যায় । তাৰোপৰি বয়ন শিল্প বিলাকৰ অৱস্থা টনকীয়া কৰিবলৈ চৰকাৰে 'এম্পৰিয়াম' গঠন কৰিবলৈ দৃষ্টি দি উৎপাদিত কাপোৰ কানিব বিক্ৰীৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে আৰু তাৰ মূলতে সুলভ মূল্যত শিপিনী সকলক গাৱঁভূঞা সূতা যোগান ধৰিব লাগে । এই বিলাক সূযোগ সূবিধা নোপোৱাৰ হেতু এই অনুষ্ঠান আৰু কৰ্মী সকলৰ মাজত মনত নিৰংগাহে ঠাই পাইছে । এওঁবিলাকৰ উৎসাহ উদ্দীপনাৰ কাৰণে চৰকাৰে আৰু অধিক ব্যৱস্থা লৈ পথ প্ৰদৰ্শন কৰিব লাগিব ।

তাৰ পিচত চৰকাৰী পৰিবহন সহজে ইয়াকে কৰা খোজো যে ৰাইজৰ যাতায়াতৰ সুবিধাৰ্থে আৰু মানবহ অমানিহাৰ কাৰণে ইয়াৰ পৰিগৰ আৰু বৃদ্ধি হোৱাৰ প্ৰয়োজন আছে। পৰিবহন ব্যৱস্থা না থাকিলে আমাৰ ৰাইজৰ অৰ্থনৈতিক উন্নতিৰ ক্ষেত্ৰত আন এটা অস্ত্ৰব্যাহ আহি পৰে। সেই কাৰণে মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰো যেন দ্বিতীয় পঞ্চবাৰ্ষিক পৰিকল্পনাৰ অধুৰ্ব্যক্তিতে ইয়াৰ সম্পূৰ্ণ ব্যৱস্থাৰ অৱলম্বন কৰা হয়। এই প্ৰসংগতে মই আন নহনেও মোৰ সমষ্টি পাৰ্টিচাৰ কুচিৰ নামেই উল্লেখ কৰিব খোজো যে ইয়াৰ সৰ্ব সাধাৰণ ৰাইজৰ যাতায়াতৰ বৰ অস্ত্ৰবিধা। এই বিষয়ে কিছু বাস্তৱ-পদূলি উন্নয়নৰ কাম চৰকাৰৰ পৰা আশা কৰিনো।

ADJOURNMENT

The Assembly was than Adjourned till 9 A. M. on Friday, the 27th February, 1959.

Shillong :

The 25th June, 1960.

R. N. BARUA,

Secretary,
Assam Legislative Assembly.